

6. Afsnit

”Livets Bogs Bureau” får eget hus, og den nyoprettede korrespondanceafdeling udsender kontaktbreve. Årene 1941 til 1945

6.1 Kildematerialet.

Ud over de to bøger ”Martinus erindringer” og Martinus som vi husker ham” har vi nu tidsskriftet Kosmos og den nystartede udsendelse som betegnes ”Kontaktbreve”. Disse kontaktbreve begynder at udkomme i slutningen af 1941. Herudover har vi notater fra Samtalerne mellem Martinus og Per Thorell.

For denne periode har vi endnu tre vigtige kilder. Det er Lars Nibelvangs artikler i tidsskriftet Okkultisten. Brevvekslingen mellem Martinus samt Erik Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard, som var igangsætter og redaktør af Okkultisten. Netop mellem Erik Gerner Larsson og Helmer Fogedgaard var der en vis polemik omkring Helmer Fogedgaards virke med Okkultisten. En polemik der resulterede i at Lars Nibelvang skrev en artikel i Okkultisten om emnet. Jeg har henlagt denne specielle meningsudveksling, til to efterfølgende afsnit nemlig 8. Afsnit der omhandler Lars Nibelvang og 9. Afsnit der omhandler Helmer Fogedgaard og tidsskriftet Okkultisten. Herudover har vi en række breve som Helmer Fogedgaard skrev til Lars Nibelvang i perioden 1940 til 1943. I disse breve tilkendegiver Fogedgaard sin opfattelse af hvad der foregår i kredsen omkring Martinus i denne periode. En del af brevene er gengivet i 9. afsnit her i bogen.

6.2 Martinus bliver omtalt som kommunist i det nazi-orienterede blad National-Socialisten, 1941.

I året 1941 er vi et godt stykke inde i 2. verdenskrig, og jeg har kort omtalt episoder som havde relation til krigen. Det mest frontale angreb, og i øvrigt det eneste af denne art mod Martinus og hans kosmologi oplever vi i en artikel i det nazi-orienterede blad National-Socialisten den 28. august 1941, side 11 og 12. Martinus blev her beskyldt for at være en farlig kommunistisk agent.

Nedenfor ses artiklens tekst i sin helhed.

En selvbestaltet Verdensgenløser

Forfatteren Martinus, født Thomsen, driver samfundsfarlig Agitation og gaar Kommunismens Ærinde

Oppe i Nordsjælland i Klint ved Nykøbing ligger en Sommerkoloni bestaaende af 21 Sommerhuse, en Foredragssal, et Gartneri, en Købmandshandel og et Pensionat, og Sommeren igennem i Ferietiden drager unge Mennesker fra alle Egne af Landet til denne Koloni for en Tid at være sammen med en

Udnævnt til Verdens Religionsstifter

Fra at have levet i forholdsvis Ubemærkethed som Mejerist Martinus Thomsen paa "Enigheden", København, traadte han en Dag i Begyndelsen af 1933 frem for den store Offentlighed gennem en Omtale i det af William Haste redigerede Blad O.M., der betegnede ham som Manden fra Norden og skrev følgende om hans Arbejde:

"Livets Bog vil først blive fuldført i 1940, men i Mellemtiden vil Martinus Menighed uden Tvivl have vokset sig saa stor, at den spænder over det meste af den civiliserede Verden!"

Slet saa hurtigt gik det ikke med Populariteten, og Bogen er endnu ikke færdig, idet der er kommet en Indledning og en Bog, der bærer Betegnelsen: Kosmisk Kemi, men de to Bøger spænder dog over 800 Sider i kvart Format, saa der er allerede nok for Tilhængerne at studere.

Martinus, som efterhaanden har kastet Efternavnet Thomsen bort, fortæller selv, at han i 1921 fik den saakaldte kosmiske Fødsel og oplevede i langt højere Grad end Paulus en guddommelig Aabenbaring, som siden har været permanent, og som resulterede i, at han med rette kunde sige, at han sad ved Guds højre Haand og havde fuldt Overblik over den guddommelige Hensigtsmæssighed i alle Ting.

Gennem en Række Foredrag og Udgivelsen af de to nævnte Bøger samt en Bog, betitlet "Logik", og et Blad "Kosmos", der udkommer hver Maaned, søger han at overbevise sine Tilhængere om at alt er saare godt, og naar ikke alle kan se det er det fordi de ikke er saa udviklede som Hr. Martinus, der selv udtrykker sig saaledes: Jeg og Faderen vi er eet! Han forklarer ogsaa omstændeligt, at Menneskene er et Resultat af en meget langvarig Udviklingsproces gennem Mineralriget, Planteriget og Dyrerigets første Stadier, til det jegbevidste Menneske er fremstaaet, og gennem en lang Række af Jordliv skal dette Menneske saa yderligere udvikles og blive et Gudemenneske eller opleve Salighedstilværelsen.

Endvidere fortæller han, at det er at dræbe, dersom man spiser Kød, og Drabsprincippet

maa udleves, før Menneskene kan faa Martinus Fatteevne, hvorfor Hovedparten af hans Tilhængere er Vegetarer, hvad der selvfølgelig ikke er noget at sige til.

Sekretærernes Arbejde

Martinus kan ikke overkomme Undervisningsarbejdet selv, hvorfor han har antaget to Sekretærer, Chefsekretær Gerner Larsson, hvis Hustru Thora Hammerlund deltager i Undervisningen og samtidigt virker som Oversætter til Esperanto af Martinus Lære, samt cand. polyt. Mogens Munck, og endelig er der i Ekspeditionen ansat Frk. Gaarde, Datter af Sparekassefuldmægtig V. Gaarde, Odense.

De to Sekretærer berejser hele Vinteren Landet og holder Foredrag om den nye Lære i saakaldte Studiekredse, hvor det koster 1,25 Kroner at være med, og endvidere holdes i København en Række Møder dels med Martinus som Taler, dels med Gerner Larsson, Overassistent Voss, Statsbanerne, og dels med Kontorchef N. Christensen som Lærere.

I Provinsen er der oprettet faste Afdelinger i følgende Byer: Aarhus, Randers, Hobro, Aalborg, Horsens, Svendborg, Faaborg, Odense, Esbjerg, Sønderborg, Silkeborg, Brande, Vejle og Roskilde, og de fleste Byer har god Tilslutning til Møderne.

Det maa jo altid til en vis Grad være Folks private sag, hvad de vil tro og tænke, men en Verdensgenløser, som han selv lader sig kalde af sine ivrige Tilhængere, maa selvfølgelig under ingen Omstændigheder fremføre noget der direkte kan virke provokerende og skadelig for en Nation, og af den Grund maa vi betragte Martinus' Arbejde som farligt for Tiden, og anse det være af en saadan Art, at der straks gennem Myndighederne maa lægges Forbud mod Studiekredsene, Foredragene i København og i Kolonien samt Udgivelse af Bladet Kosmos.

Skandinaviens Stilling i Dag

En Verdensgenløser maa selvfølgelig være i Stand til at profetere, og om Evner som Profet faar man et godt Indtryk, naar læser nedenstaaende Citat af et Interview, som efter at have staaet i et Blad i Esbjerg, blev optrykt

i Kosmos og i fuld Omfang godkendt af den ansvarlige Redaktør, Hr. Martinus. Samtidig faar man et Indtryk af, hvorledes hans paastaaede Tolerance overfor alle Mennesker er.

Det paagældende Citat, der findes i "Kosmos" Nr. 7 for 1938, lyder saaledes:

Vi oplever i Øjeblikket Dommedag, og har gjort det i de sidste 100 Aar. Bogstaveligt talt skilles Bukkene fra Faarene. Det vil være klart for de frelst, at der i Øjeblikket dannes to Hobe overfor hinanden. Paa den ene Side staar Skandinavien med en Mentalitet, der forkaster det dræbende Princip, og paa den anden Side staar de store Diktaturlande, hvor Menneskene endnu ikke er kommet til den Erkendelse. Krigen vil komme som en uafvendelig Virkning af Aarsager, som disse Mennesker selv har udløst. Derfor grupperes de endnu "dræbende" Mennesker i de store Diktaturlande. Vi andre her i Norden har forlængst forkastet det dræbende Princip, fordi vi allerede har gennemgaaet de Lidelser, som nu staar for Døren for to Trediedele af Verdens Befolkning. Netop fordi vi i Skandinavien ikke behøver en ny Lidelse, vil vi blive holdt udenfor den kommende Krig. Det som i Øjeblikket sker, er en Genfødsel af ikke-dræbende i Skandinavien og dræbende i Diktaturlandene.

Citatet viser med Tilstrækkelig Tydelighed, at Martinus anser alle de Mennesker, der er født i Diktaturlandene, hvormed han vel maa mene Tyskland og Italien, som Mordere, mens de skandinaviske Landes Beboere er højt hævede over dem i Kultur, og denne Tanke, der stadig kommer til Udtryk ved Foredragene, maa betegnes som landsskadelig, unneutral og direkte farlig for den almindelige ro og Orden i Landet. At hans spaadom om, at Skandinavien ikke vilde blive berørt af Krigen ikke holder stik, viser jo blot, at han er en daarlig Spaamand.

Stillingen til de Frivillige

I denne Tid, hvor der foregaar Hvervning af

Frivillige til Deltagelse i Europas Kamp mod den europæiske Fjende Nr. 1, Sovjetrusland, har det sin Interesse i Bedømmelsen af Martinus Arbejde at erfare hans Stilling til de Frivillige, der sætter Liv og Førlighed paa Spil i en opofrende Kamp. Da de danske Frivillige sidst under den finske Frihedskamp meldte sig til Kampen mod Sovjet, forespurgte forskellige Martinus om, hvorledes han saa paa dette, og Svaret forelaa dels i Foredrag af ham, og dels i hans Sekretærs Foredrag. Svaret lød paa følgende:

Man kan ikke bebrejde de Frivillige at de gaar med i Krigen; thi det drejer sig om enkelte Individder, der endnu er saa uudviklede aandeligt set, at dette at gaa med i Krigen er den eneste Maade, de kan faa udlevet det dræbende Princip paa i deres nuværende Jordliv.

Saaledes ser altsaa den Mand der af et Par Tusinde Danskere betragtes som Sandhedens Aabenbaring, paa de Frivillige, og det er de Toner, der lyder, naar man drøfter Spørgsmaalet i Martinuskredsene: Herregud, de stakkels Mennesker, de er jo saa uudviklede, at de skal dræbe, men gudskelov vi ikke er som disse. Det er en Haan mod de Frivillige, og samtidig er en saadan tale en direkte Opfordring til at modarbejde Hvervningen og derved indirekte støtte til Kommunisterne.

Maskeret kommunistisk Agitation

Der gik for nogle Aar siden Rygter om, at Martinus i sin Propaganda blev direkte støttet af Kommunisterne, hvorvidt dette er rigtigt, skal vi lade være usagt, men at han gennem Aarene har modtaget store Beløb i direkte Tilskud er sikkert givet; ogsaa, at det stadig sker; men vi ser den største Fare ved hans Virksomhed i Øjeblikket i den Omstændighed, at der blandt hans ivrigste Agitatorer skal være organiseret Kommuniste, der altsaa maa mene, at hans Lære er af en saadan Art, at den kan fremme de kommunistiske Ideer i Danmark.

Betragter man hans Plan for skabelse af en ny Verdensstat, er den stærkt præget af kommunistiske Tendenser, saaledes hedder

det i et af hans 12 Punkter for den nye Verdensstat, at man maa gaa til Afskaffelse af private Individuers Besiddelse af Værdierne til Fordel for Verdensstatens Tilegnelse af disse.

Det anførte Citat er saa typisk præget af kommunistiske Tendenser, at man med god Grund kan betegne hans Virksomhed som maskeret kommunistisk Agitation, idet det nævnte Citat er taget fra hans Lærebog: "Livets Bog" Side 126, og saaledes stadig er et af de Punkter, der undervises i af saavel ham selv som hans Lærere ved de forskellige Studiekredse overalt i Landet.

Det kan i samme Forbindelse nævnes, at "Livets Bog", Side 124, fremhæver den store Betydning Martinus ser i de "store internationale Antikrigsbevægelser, Fredsligaer og Folkenes Forbund, hvilke alle er i stigende Udvikling.

De lokale Ledere

En af hans Sekretærer, cand., polyt. Mogens Munck, aftjente for nogle, aar siden sin Værnepligt i Militærnægterlejren i Gribskov og benyttede her Lejligheden til at holde en Række Foredrag i Lejren for Hvervning af nye Proselytter til Martinus, og endnu arbejder mange gamle Militærnægtere for ham som Agitatorer, hvorved man for Tiden direkte modarbejder de europæiske og herigennem ogsaa de danske Interesser.

Som nævnt. findes der rundt om i danske Provinsbyer lokale Afdelinger.

Lederne er følgende:

Broderiforhandler Lundholm, Guldsmedgade 8, Aarhus. - Lærer Bloch Petersen, Klostervej 7, Dronningborg. - Maler Bech, Hostrup 11. Hobro, - Værkfører Timmermann, Enggaardsgade 11, Aalborg. - Kiropraktor Jeppe Nielsen, Jessensgade 11, Horsens. - Kunstmaler Thorkild Knudsen, Villa Niben, Faaborg. - Sparekassefuldm. V. Gaarde, Helgavej 6. Odense - Lund, Svendsgade 10. Esbjerg - Fru Kristine Hagenberg, Borup pr. Brande. - Snedker Niels Hansen Bøgomgaard, Vejle - Manufakturhandler Egon Nielsen, Roskilde.

Disse Mennesker er altsaa de, der offentligt

lægger Navn til Martinus Agitation og derigennem indirekte gaar Kommunismens Ærinde.

Heimdal.

Som vi kan se af artiklen har journalisten beskæftiget sig noget med Martinus kosmologi og uden tvivl ogsaa været tilhører ved nogle af Martinus foredrag. Herudover har han sat sig ret grundigt ind i mange detaljer omkring Martinus og hans arbejde, samt hvem der var undervisere, foredragsholdere og ledere af studiekredsene rundt omkring i landet. Dette stemmer meget godt med Gerner Larssons opfattelse af hvem journalisten er, hvilket Gerner Larsson fortæller Helmer Fogedgaard i efterfølgende brev dateret 1-9-1941. Af artiklen kan man jo ikke se hvad journalisten hedder, da han har skrevet artiklen under pseudonymet "Heimdal". Et pseudonym der nok ikke er valgt helt tilfældigt. Heimdal var en af de nordiske guder der vogter "Asgaard". Heimdal står på broen "Bifrost" og vogter og spejder til alle sider. Han kan høre græsset gro og ulden vokse. Han kan se 100 mil, og lige langt både nat og dag. Journalisten har ikke været i tvivl om sine egne kvaliteter.

Opfattelsen af Martinus som kommunist er som vi kan se en bevidst fordrejning af det Martinus siger om at slå ihjel. Herudover har det ogsaa sin rod i det Martinus skriver i sit 1. bind af livets bog, 4. kapitel "Et internationalt verdensrige under skabelse" om samfundets udvikling over århundreder, hvor Martinus bl. a. redegør for udviklingen af et pengeløst samfund, og hvor alle jordens resurser er fællesej. Noget af dette kan nok af den uopmærksomme læser opfattes som "kommunisme", men man skal være opmærksom på forskellen mellem det vi har oplevet, hvor kommunistiske stater har været ledet af tyranner som har misbrugt deres magt, og hvor Martinus taler om en ledelse der er besjælet af ubetinget kærlighed til alt levende.

Journalisten benytter ogsaa et uddrag af "Den længst levende afgud" som han har hentet fra Kosmos 1938, nr. 7 side 74., her påpeger han som det kan ses, at Martinus mener at mennesker med ønsker om at dræbe (mordere) fødes i bl. a. Tyskland samt Italien som jo var på Tysklands side. Han håber nok dermed at kunne ophidse Nazisterne mod Martinus.

Man må nok sige, at det er et perfidt og ret

6. Afsnit. Side 5

Martinus køber ejendommen på Mariendalsvej. Årene 1941 - 1945.

uintelligent forsøg på at oppiske en stemning hos nazisterne imod Martinus. Et forsøg som heldigvis heller ikke lykkedes.

Erik Gerner Larsson omtaler artiklen, og den mulige årsag til denne, i et brev til Helmer Fogedgaard dateret 1/9 1941:

København F., den 1-9-1941

Kære Helmer Fogedgaard:

Samtidigt med at jeg sender Dem de bestilte Ting, maa jeg desværre meddele Dem at vor Bogbinder har maattet melde Pas overfor den grønne Indbinding. D.v.s. han har indbundet nogle Bøger i grønt, men baade Farve og Stof er helt anderledes saa vi tør ikke sende dem ud. Nu sender jeg Dem Bøgerne i hvidt og girer Differencen over til Deres Konto og saa haaber jeg, at De kan anvende Bøgerne indtil vi kan give dem et nyt Omslag.

Der har i disse Dage været rettet et angreb paa os alle i "Nationalsocialisten", da jeg formoder at De ser det og maaske ogsaa af Kærlighed til os, vil berøre det i Deres Blad, vil jeg bede Dem lade det ligge. Jeg tror vi kender Kilden, men ved det ikke, men jeg ved at Journalist Aage Jensen Aarhus, hvis Stil skimtes i Angrebet, og som i fjor, af rent Moralske Grunde blev bortvist fra Kolonien, er meget aktiv for at "ramme" os, en Oplysning jeg mener De bør have.

Om faa Dage begynder Undervisningen, hvis da intet uforudset indtræffer, og saa, begynder jo vor travle Tid igen. Det glæder jeg mig til. Kommer De til København vil jeg meget gerne hilse paa Dem, det vil sikkert ogsaa glæde Dem at se vore Lokaler herinde!

Med kærlig Hilsen fra alle her, er jeg

Deres hengivne
Erik Gerner Larsson

Hvis Gerner Larssons formodning om Journalistens identitet er rigtig, kan man jo nemt forestille sig at det er et forsøg på at hævne sig. Et primitivt forsøg på at genere Martinus og hans arbejde.

Artiklen i National Socialisten er ogsaa omtalt i en artikel af civilingeniør T. C. Johnsen i Okkultisten december 1944, side 222.

6.3 Studiekredsarbejdet, og oprettelsen af Korrespondanceafdelingen der udgiver Kontaktbrevene, 1941.

Mennesker i provinsen som var interesseret i Martinus kosmiske analyser havde længe følt, at tilsvarende mennesker i København var væsentligt bedre stillet med hensyn til at kunne høre Martinus holde foredrag, samt deltage i studiekredse.

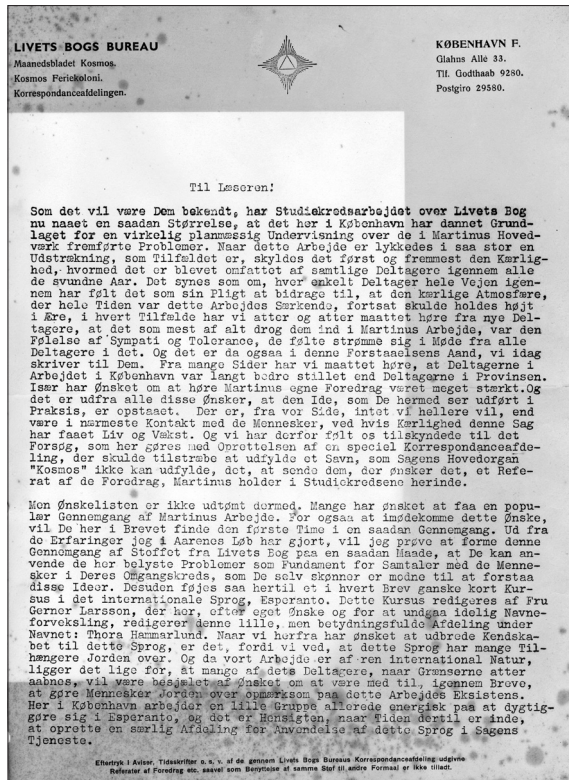
Man må her huske, at der godt nok var oprettet studiekredse i provinsen, som på dette tidspunkt varetoges af Mogens Munch i Jylland og på Fyn samt af Henrik Voss på Sjælland, men naturligvis kunne man ikke så ofte afholde studiekredsaftener i provinsen, som man kunne i København. Normalt var der en studiekredsaften på hver lokalitet i provinsen hver 14. dag. I Jylland var der studiekredse i Ålborg, Århus, Randers, Horsens, Brande, Esbjerg og Vejle, og på Fyn var der studiekredse i Odense og Svendborg. På Sjælland var der studiekreds i Roskilde.

I København afholdtes studiekredse mandag, tirsdag, onsdag og torsdag aften. Om onsdagen ogsaa om eftermiddagen. I København afholdtes studiekredsene i Bureauets egne lokaler på Glahns Alle 33.

I de Københavnske studiekredse holdt Martinus selv et af foredragene hver måned for hvert af holdene. Studiekredsene i København afholdtes i Livets Bogs bureaus egne lokaler. På dette tidspunkt havde studiekredsarbejdet været gennemført i 10 år, og dette kørte nu i helt faste rammer. I provinsen måtte man afpasse situationen efter de lejede lokaler, og efter en rundrejseturnus for kursuslederne, hvilket ikke kunne give en tilsvarende fast struktur.

Man må ogsaa her huske på, at besættelsen og de mere usikre transportforhold, gjorde det vanskeligt for Mogens Munch at planlægge sine rundrejser, og gjorde det besværligt for provinsboere at komme til København og høre Martinus holde foredrag her.

For at afhjælpe lidt på denne skævhed, beslutter Martinus, kraftigt opfordret af Erik Gerner Larsson, at oprette en Korrespondanceafdeling til udsendelse af et såkaldt "Kontaktbrev" hver 14. dag, til de der var interesseret. Kontaktbrevene skulle foruden at indeholde nogle aktuelle tanker, skrevet i brevform af Erik Gerner Larsson, ogsaa indeholde nedskrevne foredrag som Martinus havde holdt for studiekredsene i København.

6.4 - Forsiden af det første kontaktbrev der blev udsendt den 19. oktober 1941. Det var på 8 sider og indeholdt 2 sider brev fra Gerner Larsson, 3/4 side referat af Martinus foredrag den 6. oktober, bygget over stenogram af Hans Bønnelycke, en opgave til besvarelse, lidt esperantoundervining og 2 sider "Populær gennemgang af Livets Bog ved Erik Gerner Larsson" .. Det næste Kontaktbrev blev udsendt 31. oktober 1941. I brevhovedet kan man nu se den nye aktivitet "Korrespondanceafdelingen" anført. - e

Hvert enkelt nedskrevet foredrag blev udfærdiget på grundlag af en stenografisk optegnelse af hvad Martinus sagde i selve foredraget. Dette var nødvendigt, da Martinus kun skrev sine foredrag som et koncentrat af stikord, der ikke i sig selv kunne bruges som grundlag for en tekst. Hertil kom også, at Martinus ikke altid holdt sig strengt til sine stikord.

Udover de ovennævnte elementer, skulle hvert kontaktbrev indeholde et afsnit med en populær gennemgang af Martinus analyser, bid for bid. Endelig skulle kontaktbrevet indeholde en opgave, som de læsere der havde lyst, kunne besvare skriftligt. Besvarelsen kunne indsendes til Korrespondanceafdelingen.

lingen. Den bedste besvarelse blev trykt i et senere nummer af Kosmos.

Kontaktbrevens sidetal måtte ikke overstige 8 til 10 sider af hensyn til portoen. De der ønskede at abonnere på kontaktbrevene måtte betale 75 øre pr brev, hvilket dækkede udgiften til brev og porto.

Erik Gerner Larsson gjorde rede for ideen med Kontaktbrevene i såvel det første kontaktbrev som i Kosmos, oktober 1941. Det første kontaktbrev udsendtes den 19. oktober 1941.

I kontaktbrevene i året 1941 tryktes følgende af Martinus foredrag: "Livsmysteriets løsning", "Hvad er livet" og "Længsel".

I 1942, foredragene: "Det sande gudsforhold", "Fremtidens syn på det levende væsen", "Det sande gudsforhold II", "Kultur", "Samvittighed", "Ægteskabet", "Ånd" og "Julestjernen".

I 1943 foredragene: "Kosmisk bevidsthed", "Mikrokosmos", "Påskemysteriet", "Korsets tegn", "Blade af Guds billedbog" og "Bønnens mysterium".

I 1944 foredragene: "Ydmyghed", "Pinseglans over livet", "Den hemmelige magt bag våbnene" og "Hvad er sandhed?".

I 1945 foredragene: "Den mentale treenighed", "Juleevangeliet", "Bibelen i bibelen".

I 1946 foredragene: "Mental suverænitet", "Mentale fængsler", og "Udsigt over evigheden".

Med udgangen af 1946 ophørte udgivelsen af kontaktbreve i nogle år. Udsendelsen af kontaktbreve blev først genoptaget i 1950. Gerner Larsson skønnede ved udgivelsen af første kontaktbrev i 1941, at der ville være en læserskare på omkring et halvt hundrede, men det udviklede sig, og blev efterhånden til flere hundrede abonnenter. Årsagen til at Kontaktbrevsudsendelsen midlertidig ophørte i 1946, var et ønske om at ændre strukturen i tidsskriftet Kosmos, således at noget af Kontaktbrevens stof skulle indgå i dette tidsskrift. Læserne følte imidlertid et stort savn da udsendelsen standsede, hvorfor den blev genoptaget i 1950.

6.4 Martinus beslutter at man skal bruge betegnelsen "Sagen" som en fællesbetegnelse for de aktiviteter der udføres under hans ledelse, 1941.

Martinus havde i længere tid søgt at finde en betegnelse, et navn, der var velegnet for den aktivitet hvori han var centrum. Han kunne naturligvis ikke lide betegnelser som "foretagende" eller "forretning". Han gik og overvejede om betegnelser som "Min sag" og "Sagen" kunne være anvendelig, og efterhånden blev betegnelsen "Sagen" indarbejdet og accepteret af alle. Vi skal bemærke, at betegnelsen "Sagen" allerede havde været brugt i et stykke tid, men nu blev betegnelsen egentlig godkendt af Martinus.

6.5 Kosmos Ferieby og gæsterne fra Dansk Folkeferie, 1941.

Også i 1941 var der gæster fra Dansk Folkeferie i Feriebyen. Gæsterne fra Dansk Folkeferie boede i Feriebyen i for- og eftersæsonen. Gerner Larsson skrev et brev til Helmer Fogedgaard hvor han fortæller om gæsternes interesse for Gerner Larsson foredrag.

Klint d. 9 - 8 - 41.

Kære Helmer Fogedgaard!

Samtidigt med at jeg takker for Deres Ordre, sender jeg Dem hermed de bestilte Bøger, undtagen Livets Bog II. som vi desværre ikke i Øjeblikket har i grøn Udgave. Jeg maa desværre bede Dem have lidt Taalmodighed med denne sidste Levering, idet det vist bliver umuligt at faa den frem før om en lille Maaned. Det viser sig at være meget svært for Bogbinderen at faa det grønne Stof, men vi haaber det lykkes. I hvert Tilfælde har vi bestilt et Hold og Deres Eksemplar skal blive Dem tilsendt, saa snart vi modtager det.

Jeg maatte i Aftes holde Foredrag for Folkeferiegæsterne. Salen var fyldt og jeg kunde have undt Dem at oplevede den ualmædige Stilhed og Spænding, der herskede i Salen. Efter seks Kvarters Forløb var de endnu alle

i Live og overordentlig begejstrede, jeg frygtede ellers for helt at have berøvet dem Lysten til nogen Sinde mere at høre om disse Problemer, men tværtimod havde jeg Kræfter dertil, kunde jeg vist fortsætte igen i Aften, nu faar de eet til, saa får vi se!

Ja, det var en skøn Ferietid vi havde i Aar, ejendommeligt nok saa hurtigt Tingene bliver Fortid, nu vinker allerede Vinterarbejdet forude, jeg er i fuld Gang med Forberedelserne som bliver større for hvert Aar, der gaar!

Hils fælles Venner og tag selv en kærlig Hilsen fra alle her!

Deres

Erik Gerner Larsson.

6.6 De vigtigste medarbejdere i Martinus og sagens tjeneste, 1941.

Antallet af mennesker der var knyttet til Martinus i "Sagens" tjeneste, var vokset stærkt med årene. For at give læserne af Kosmos et lille indblik i "Sagens" aktiviteter og dens medarbejdere, indeholdt Kosmos, decembernummer 1941, en gennemgang af de vigtigste medarbejdere under overskriften: "Sagens medarbejdere".

6.5 Hans Bønnelycke er knyttet til Korrespondanceafdelingen, og er den der stenograferer Martinus foredrag samt arbejder med besvarelser af korrespondancen.

6.6 Kontorchef Nikolaj Christensen er regnskabsfører for "Sagen" og uddanner sig til at indtræde i studiekredsarbejdet.

6.7 *Thora Hammerlund* (gift med Erik Gerner Larsson) leder esperantoafdelingen og er medarbejder ved korrespondanceafdelingen. Hun uddanner sig til at kunne være tolk for Martinus i forskellige sprog.

6.11 *Ekspeditionssekretær, cand. jur. Eigil Hansen* har været Martinus' juridiske rådgiver i alle de år hvor Sagen har eksisteret.

6.8 *Inger Gaarde* er sekretær hos Martinus og kolorerer Martinus symboler. Symbolerne fotokopieres af en af Sagens venner fotograf Louis Hertz, Lyngby, hvorefter Inger Gaarde kolorerer dem.

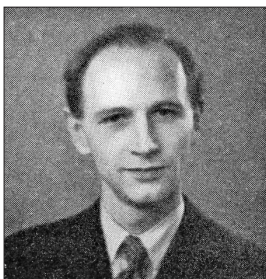

6.12 *Snedker Emil Flygge Jørgensen* (gift med Ninna) blev i 1940 ansat som bestyrer af Kosmos Feriekoloni.

Herudover har hun i en længere periode skrevet nogle små yndefulde prosatekster i Kosmos. Disse tekster bliver i 1946 udgivet i bogform med titlen: "Du" på forlaget Kosmos, og udstyret med vignetter af Withus (en senere tilkommen medarbejder der blev ansat som tegner).

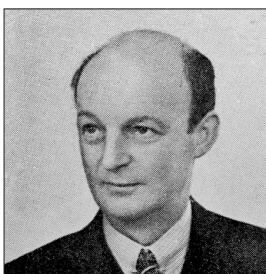
6.13 *Ninna Flygge Jørgensen* (gift med Emil) blev i 1940 ansat som leder af Kosmos Feriekolonis pensionat.

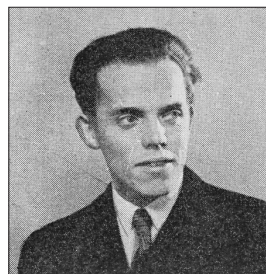
6.9 *Civilingeniør J. G. Hannemann* (senere professor, Dr. techn. Ved Polyteknisk Læreanstalt) skriver flere dybtgående artikler i Kosmos, bl. a. "Den moderne videnskab kontra Martinus' analyser".

6.14 *Overassistent Henrik Voss* skrev allerede i 1933 en artikel i Kosmos. Er leder af studiekredsarbejdet i Roskilde.

6.10 *Sparekassefuldmægtig Viggo Gaarde* indtrådte i studiekredsarbejdet som leder af studiekredsarbejdet i Svendborg.

6.15 *Civilingeniør Mogens Munch* har siden 1937 været Martinus sekretær, og har i flere år været den rejsende leder af studiekredsarbejdet i provinsen.

6.16 Erik Gerner Larsson har siden 1929 været Martinus sekretær, og har helt fra starten været leder af studiekredsarbejdet. Da Mogens Munch overtog studiekredsarbejdet i provinsen fortsatte Gerner Larsson som leder af studiekredsene i København.

Som det kan ses, er den nærmeste medarbejderskare i 1941 vokset til 12 personer.

I 1941/42 skrev Martinus bogen: "Omkring min skabelse af "Livets Bog"". Den blev udgivet som fortløbende artikler i Kosmos.

I foråret 1942 blev gartneriet i Kosmos Feriekoloni udvidet med 2 nye drivhuse. Disse stod færdige inden sommersæsonen 1942 begyndte.

6.7 Erik Gerner Larsson bliver skilt fra Thora (født Hammerlund), 1942.

I efteråret 1942 blev Erik Gerner Larsson i kærlig forståelse skilt fra sin kone Thora (født Hammerlund) som også arbejdede for sagen. Hun blev boende på Glahns Alle, og Gerner Larsson flyttede til en lejlighed på Gl. Kongevej. De havde begge brug for at være sig selv, da begge arbejdede meget hårdt for Sagen. Se brev fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard dateret 3/9 1942 i Afsnit 9 her i bogen.

6.8 Martinus får tilbud om at købe ejendommen Mariendalsvej 94-96, Frederiksberg, 1942.

De nye og større lokaliteter på Glahns Alle 33, 4. sal, der også omfattede en foredragssal, hvor der var plads til omkring 80 tilhørere, var særdeles egnet til afholdelse af studiekredse. Martinus tog de nye lokaliteter i brug i 1941. Der var som sagt god plads for studiekredsene, men der var stadig for lidt plads når Martinus skulle holde foredrag. Han var derfor nødt til at holde hvert foredrag 2 gange for at give alle interesserede mulighed for at høre det. Det var en stor tidsmæssig belastning for Martinus, og han

fandt det nødvendigt snarest muligt at finde endnu større lokaler.

En af Sagens trofaste venner, grosserer J. Jespersen, tilbød Martinus at han på lempelige vilkår kunne købe ejendommen Mariendalsvej 94-96 i Fuglebakkekvartret på Frederiksberg. Grosserer Jespersen havde interesseret sig for Martinus kosmiske analyser lige fra 1932, og havde hele tiden haft nær kontakt med Martinus.

Grosserer Jespersen var også interesseret i andre åndelige retninger, bl. a. spiritisme. Han havde oprindeligt købt ejendommen og sat den i stand med henblik på, at der kunne afholdes spiritistiske seancer i denne. Han havde udformet et stort lokale i bygningen som et kirkerum med orgel, kirkebænke, store lysekroner og en talerstol. En sådan indretning syntes Martinus ikke han kunne anvende, og der skulle derfor udføres en del ombygninger inden ejendommen var egnet til brug for Martinus formål. Blandt andet skulle Kirkesalen ændres til en lys og venlig foredragssal.

I stueetagen var der adskillige store lokaler, samt den store sal der skulle indrettes til foredragssal. Disse lokaler var meget velegnet for Livets Bogs Bureau, eller Sagen som Martinus nu betegner det. Herudover var der to lejligheder i ejendommen, således at Martinus kunne få sin egen lejlighed og Erik Gerner Larsen kunne få den anden.

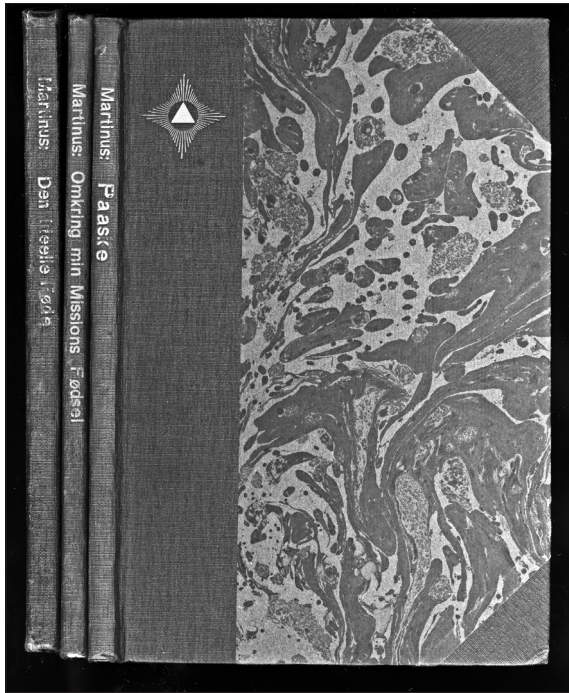
Jespersen havde allerede et par år tidligere foreslået Martinus at købe ejendommen, men på det tidspunkt mente Martinus at Sagen endnu var for lille til en så stor ejendom. Nu derimod var det noget andet, nu var der stærkt behov for mere plads.

Martinus købte ejendommen i begyndelsen af 1943 på Jespersens fordelagtige vilkår, og til en pris på 72000 kr.. Martinus fortalte Kosmos læsere om købet i Kosmos, april 1943.

På grund af de nødvendige ombygninger skete indflytningen dog først den 15. august 1943.

6.9 Trykning og salg af bøger skrevet af Martinus, 1942.

Det var økonomisk belastende at udgive Martinus forskellige artikler i bogform, men i begyndelsen af 1942 trådte en af Sagens venner til og finansierede trykningen af tre af artiklerne. Det var: "Den ideelle føde", "Omkring min missions fødsel" og "Påske". Alle tre var klar til salg i november 1942. Indbundet

6.17 - De tre artikler som Martinus udgav i bogform, og som tre små bøger, ses på billedet de var 26 x 18 cm og udført i grøn indbinding. De blev udgivet på Livets Bogs Bureau med udgiveråret 1942. - e

kostede "Den ideelle føde" 5 kr. og de to andre 4 kr. pr stk. Ud over disse nyudgivelser bestod bogudvalget på dette tidspunkt af "Livets Bog I" til 12,50 kr., "Livets Bog II" til 20 kr. og "Logik" til 8,50 kr.

6.10 Erik Gerner Larsson og studiekredsarbejdet, et tilbageblik.

I december 1942 var det 10 år siden Erik Gerner Larsen startede sit studiekredsarbejde. I en artikel i Kosmos, december 1942, skrev han en artikel med titlen: "Studiekredsarbejdet over Livets Bog. – 7. december 1932 – 7 december 1942". I artiklen beskriver han udviklingen, men også vanskeligheden ved at finde den bedste undervisningsform. Han nævner at Hr. Timmermann i Ålborg, Lars Nielsen i Århus og Hr. Fixen i Odense har ydet en uvurderlig indsats for at holde sammen på og udvikle disse studiekredse. Endvidere nævner han at Kontorchef N. C. Christensen, Civilingeniør I. G. Hannemann og Overassistent Henrik Voss var ham en uvurderlig hjælp til at finde frem til den bedste undervisningsform i studiekredsene.

Han nævner også de to undervisere, ingeniør Mogens Munchs og sparekassefuldmægtig Viggo Gaardes betydningsfulde indsats som undervisere i provinsstudiekredsene.

6.11 Der undervises i esperanto og en af Martinus bøger, "Påske", bliver som den første oversat til esperanto, 1943.

Martinus var fortsat af den opfattelse at esperanto med tiden ville opnå status som verdenssprog. Derfor blev der arbejdet intenst på at oversætte nogle af Martinus arbejder til esperanto. Det første synlige resultat var, at "Påske" blevet oversat til esperanto af fru Thora Hammerlund i samarbejde med frk. Noll. "Påske" der på esperanto hedder "Pasko" udkom i april 1943.

I sommeren 1943 udkom "Den længst levende afgud" som bog, på dansk.

I København afholdtes kurser i esperanto under ledelse af Thora Hammerlund. Kurserne afholdtes i tilknytning til foredragene.

6.12 Livets Bogs Bureau flytter fra Glahns Alle til den ny erhvervede ejendom på Mariendalsvej 94-96, 1943.

Den 15. august 1943 flyttede Livets Bogs Bureau fra Glahns Alle til den ny erhvervede ejendom på Mariendalsvej 94-96, Frederiksberg. Ombygningen gik straks i gang da købet var effektueret. Ombygningen var færdig inden indvielsen, som fandt sted i oktober. På frontspidsens facade var Sagens hovedsymbol udført i relief. En gave fra en ven af Martinus arbejde. På midterrabatten foran huset blev der opstillet en statue der forestiller moderkærligheden, udført som en moder med sit barn på armen. Statuen var en gave fra billedhuggeren Harald Isenstein. Symbolet på væggen og statuen symboliserer i videre forstand, at moderkærligheden er begyndelsen til næstekærligheden, som igen er vejen til oplevelsen af selve guddommen eller det højeste væsen, som hovedsymbolet er et udtryk for.

En lille situationsbeskrivelse fra overflytningen har vi i et brev fra Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard dateret 27/8 1943.

Mariendalsvej 94 - 96 d. 27/ 8 1943

Kære Helmer!

Lige midt i al Flytteroderiet kom jeg til at tænke paa dig og det slog mig, at du vist burde have en lille Hilsen fra mig. Himlen skal ellers vide, at særligt stærkt skrivende er jeg ikke for Tiden, jeg tilbringer p.T. min Tid mellem en usandsynlig Masse Flyttekasser og andet Roderi, men Dag for Dag lysner det dog, jeg syntes allerede nu, at jeg kan se en lys og fornøjelig Ende paa hele Roderiet! Det er alligevel en Flytning af større Dimensioner end det maaske først kunde se ud til, men hvor bliver alt dog smukt herude, til Tider føler jeg mig ganske overvældet af det Mirakel der her fuldbyrdes lige for ens egne Øjne, du vil sikkert føle det som jeg, den Dag du ser hvad her er skabt! Og dog, er hele denne Sag ikke et Mirakel i en Verden som vor?

Naar jeg tænker paa den Dag jeg forlod mit Hjem for at følge Martinus. Paa det forfærdelige opgør, der gik forud og paa den fortvivlede Følelse af Forladthed og Hjemløshed, der betog mig, da Terningerne var kastet, paa de første Aars svære økonomiske Forhold hvor jeg ofte følte mig selv som en Byrde for Martinus, og saa Tiden efter Livets Bog I. havde set Lyset, ja da kan jeg kun bøje Hovedet i ydmyg Taknemmelighed imod de Kræfter som leder denne Sag. Tro mig kære Ven, vi vil komme til at opleve meget Lys i vort Liv, mere end vi selv føler, vi har fortjent. Du saa formodentlig Billedbladet. Vi har haft ret stor Glæde af det.

Egentlig havde vi helst været fri, men saa havde de blot fotograferet det alligevel, og af to onder vælger man altid det mindste! Allerede nu kimer Telefonen dagligt med nye Deltagere, vi faar vist en spændende Vinter! Jeg er netop i færd med at prøve at lægge en Plan for Vinterarbejdet, men det er ret vanskeligt for mig endnu, jeg aner jo ikke hvor mange Deltagere jeg faar. Jeg skal senere skrive og fortælle dig lidt om hvorledes Vinterarbejdet skal tilrettelægges, dette her er bare en lille kærlig Tanke i Hverdagens Slid, du skal dog vide at vi tænker paa dig!!!

Jeg haaber ikke du har for mange Kvaler angaaende dit Blad, det behøver du ikke at have! Ga blot stille med Dørene ud af alt det! Skriver du snart en lille Artikel til Kosmos?

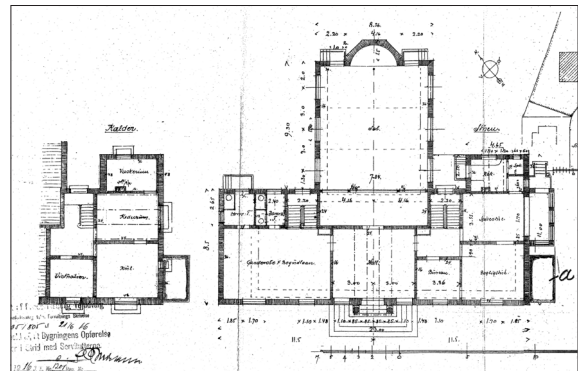
Lad mig høre lidt fra dig! og ellers en kærlig Hilsen fra alle her!

Din hengivne

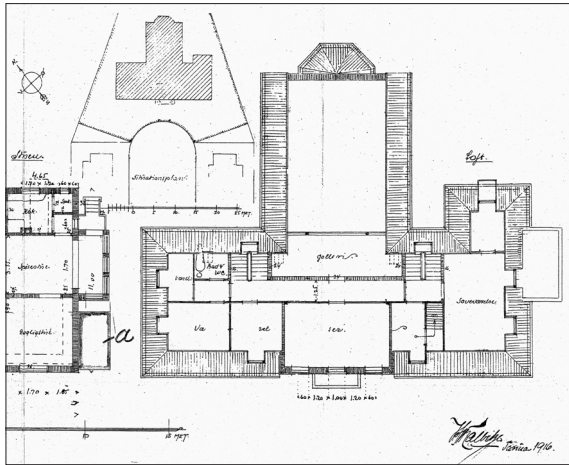
Erik

6.18 - Den nyerhvervede og indvendigt tilpassede ejendom Mariendalsvej 94 - 96, Frederiksberg. Læg mærke til figuren "Moder og barn" som står i beplantningen midtfor men til venstre i billedet, samt symbolet på frontspidsen. - tb

6.19 - Tegning af husets grundplan udfærdiget i 1916. Sådan var udformningen da Martinus købte huset. Det store rum opad på tegningen er det rum som Martinus indrettede til foredragssal, og som oprindeligt var udformet så det lignede et kirkerum. Den ene lejlighed er til højre for indgangen og den anden er på 1. sal. Kælderen ses til venstre på tegningen, den var, som vi kan se ikke så stor. Den blev senere udvidet i forbindelse med en større ombygning. - mi

6.20 - Tegningen viser 1. sal af ejendommen.

Som man kan se, går foredragssalen gennem begge etager, hvor der er et galleri der svarer til 1. sal. Martinus lejlighed er midtfor med udgang til balkonen og i venstre side af bygningen. Indretningen er kun blevet ganske lidt ændret ved den senere ombygning. Køkkenet er det lille rum i det nordlige hjørne, og toilet og bad er det lille rum ved siden af køkkenet. Denne tegning er ligeledes fra 1916. - mi

6.13 Martinus fødselsdag den 11/8 1943.

Der foreligger ikke nogen særlige oplysninger om Martinus fødselsdag. Der har antagelig ikke været holdt noget særligt idet der må have været travlt i forbindelse med overflytningen til Mariendalsvej. Tage Buch har imidlertid markeret dagen, idet Martinus den 15. september skriver et håndskrevet lille brev til ham med følgende ordlyd:

Kære Else og Tage Buch

Modtag hermed min inderligste Tak for den kærlighed, De lod mig blive til Del i Anledning af min Fødselsdag. Vi er nu flyttet ind i Bureauets nye lokaler og befinder os glade derved.

Haaber at se Dem ved Indvielsen den 3. Oktober.

Med min kærligste hilsen

Martinus

Det skal bemærkes, at Else var Tage Buchs første kone.

Fridtjofsborg d. 15/9-1943.

Kære Else og Tage Buch!

Modtag hermed min inderligste Tak for den Kærlighed, De lod mig blive til Del i Anledning af min Fødselsdag. Vi er nu flyttet ind i Bureauets nye Lokaler og befinder os glade derved. Haaber at se Dem ved Indvielsen den 3. Oktober.

Med min kærligste hilsen

Martinus

6.21 - Martinus håndskrevne brev til Tage Buch. - tb

6.14 Indvielsen af den ny erhvervede ejendom den 3. oktober 1943.

Indvielsen af ejendommen på Mariendalsvej fandt sted søndag den 3. oktober 1943. Der blev ikke udsendt nogen speciel indbydelse til indvielsen, ud over at den forestående begivenhed blev omtalt i en lille notits i Kosmos, august 1943 side 223, og dem der havde lyst at deltage var velkommen, men man skulle tilmelde sig inden den 20. september. Der blev hurtigt tilmeldt så mange at Indvielseshøjtideligheden måtte gennemføres både kl. 14 og kl. 17 hvor der i alt var 400 mennesker tilstede.

Martinus påpegede i sin tale ved indvielsen af huset, at Sagen først nu, hvor den havde fået sit eget hus, har fået sit rigtige fysiske ansigt. Sagen havde hele tiden haft sine manifestationer på det åndelige plan, men først nu, også på det fysiske plan.

Martinus mindedes i sin tale den søndag i 1928, da han første gang viste sine symboler til fremmede. Dette fandt som bekendt sted i Bernhard Løw's hjem i Ordrup. Der var omkring 10 personer tilstede, og de var stort set alle antroposoffer af Løw's bekendtskabskreds.

Martinus fortalte derefter om udviklingen gennem de år hvor han holdt offentlige foredrag for større og større forsamlinger. På et tidspunkt måtte han

dog give arbejdet med at skrive Livets Bog bind for bind højeste prioritet. Derved kom foredragene til at indtage en andenplads i hans prioritering af opgavernes vigtighed.

Martinus bragte i erindring hvordan Livets Bogs Bureau fik sit første kontor den 1. april 1932 på Joakim Larsensvej 31, og hvordan det ene lejemål efter det andet blev for lille. Han nåede derefter frem til denne dag, hvor Livets Bogs Bureau får sit eget hus.

Martinus erindrede også om udviklingen af Kosmos feriekoloni, fra dens spæde begyndelse og frem til den størrelse den nu havde nået.

Martinus omtalte hvordan forsynet ledte ham til mødet med Erik Gerner Larsen, og den betydning Gerner Larsson havde haft for Sagens arbejde. Martinus omtalte derefter andre af sine nære medarbejdere og deres arbejde for sagen.

Til slut pointerede Martinus, at Sagen aldrig ville være blevet til noget hvis han ikke var omgivet af kærlighed og tillid fra en stor skare af mennesker, og på den mere fysiske side, specielt fra økonomisk formående venner, der havde så stor kærlighed og tillid til ham og til Sagen, at de støttede ham med midler, der gav mulighed for den fysiske vækst.

Man kan af Martinus tale klart se at han føler at han er nået til en betydningsfuld milepæl, i og med at Sagen og Livets Bogs Bureau nu har fået eget hus. I denne sammenhæng går betegnelsen "Sagen" naturligvis mest på det åndelige indhold i Martinus budskab, medens "Livets Bogs Bureau" mere går på den fysiske, den økonomiske, tekniske og administrative, men også helt nødvendige, side af arbejdet. To sider som er nært knyttet sammen, da ingen af dem kan fungere alene på dette fysiske plan.

Med ibrugtagningen af ejendommen på Mariendalsvej, hvor der både var en stor foredragssal og en mindre foredragssal, optog Martinus straks sin foredragsvirksomhed igen, idet han holdt foredrag hver anden søndag kl. 14 i den store foredragssal. Første foredrag holdtes den 24. oktober.

Erik Gerner Larsen afholdt studiekredse i den mindre foredragssal. Der var dog problemer med aftenstudiekredsene. De måtte tidsmæssigt flyttes, idet der på dette tidspunkt, på grund af krigen, var udgangsforbud om aftenen i København. Udgangsforbudet strækker sig frem til begyndelsen af 1944.

Efter indvielsen skriver Martinus følgende til Tage Buch:

København F. d. 23/10 43.

Kære Else og Tage Buch.

Modtag hermed min inderligste Tak for den venlighed imod min Sag i anledning af Indvielsen d. 3/10,

Det er alt for meget De sender til mig. Jeg er bange for, at De selv maa savne sommetider paa grund heraf.

Nu er vi snart kommet helt i Orden. Og jeg har jo travlt med at indhente Forsinkelsen, som Flyttehistorien afstedkom.

Haaber De begge har det godt og beder Dem modtage min kærligste hilsen.

Martinus

København F. d. 23/10 43.

Kære Else og Tage Buch.

Modtag hermed min inderligste Tak for den Venlighed imod min Sag i Anledning af Indvielsen d. 3/10.

Det er alt for meget, De sender til mig. Jeg er bange for, at De selv maa savne sommetider paa grund heraf.

Nu er vi snart kommet helt i Orden. Og jeg har jo travlt med at indhente Forsinkelsen, som Flyttehistorien afstedkom.

Haaber De begge har det godt og beder Dem modtage min kærligste hilsen.

Martinus

6.22 - Martinus brev til Tage Buch dateret 23/10 1943. - tb

6.15 Efter indvielsen af ejendommen har vi endnu en øjebliksbeskrivelse i form af et brev fra Erik Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard, 9/10 1943.

Et afsnit af brevet dateret den 9. oktober 1943 fortæller lidt om aktiviteten på Institutet, og Erik Gerner Larsen fortæller også lidt om den usikkerhed og ængstelse, som krigen var årsag til.

KØBENHAVN F., den 9/10 1943.

Kære Helmer!

.... Indvielsen er nu overstaaet, det var en skøn Oplevelse som jeg kunde have undt dig at overvære. Alt er jo saa skønt her, at det er en Fryd. Men kære Ven selvom nu alt er i Gang og Studiekredsarbejdet ogsaa er begyndt under de lyseste Forhold, med stor Tilgang, saa er det alligevel som om de sidste Dages Begivenheder har lagt en Dæmper paa alt. Hvad vi har været Vidne til og hørt om, er saa brutalt at det vil tage lang Tid at glemme. Selv har jeg været en Del angst for Martinus, men selv er han helt rolig. Saa nu har vi Luftalarm, Kl. er 11.30 og man hører ikke en Maskine, Gud ved hvad de nu har for. Jeg tilstaar at jeg hidtil har taget det hele med Ro, men nu længes jeg alligevel stærkt efter at alt dette maa være overstaaet. Vær glad for at du lever saa roligt et Sted, som du gør, dette her er slidsomt for Nerverne.

Men som nævnt: Studiekredsarbejdet er nu i Gang og det under de skønneste Forhold. Alle er henrykte ved igen at være igang. Jeg glæder mig meget til at vise dig det hele her, jeg ved du vil blive meget glad for at se det. Jeg kan glæde dig med, at Kosmos fra næste Kvartal bliver tilsendt i Kuverter ligesom Korrespondancen, blot ikke lukkede. Vi har undersøgt Sagen, og det er billigere paa den Maade end med Omslag, og dertil kommer saa, at vi paa den Maade kan medsende duplikerede Meddelelser til indenbys Abonnenter, noget som nu er paakrævet med alt det, der foregaar her i Huset, jeg har hele Tiden det Ønske at være om mulig i endnu nøjere Kontakt med Sagens Deltagere end før. Naa, alt trives omkring os og naar nu alt

dette faar en Ende glæder jeg mig til at se dig som aktiv Hjælper. Gud skal vide at der er Arbejde nok til os alle. Hvordan har du det selv. Jeg tænker dagligt paa dig og paa dine Bekymringer, men nu slipper du vel snart ud af alt det. Kunde du ikke begynde at pusle lidt med en lille Artikel til Kosmos? Lad mig faa et Par Ord fra dig om hvordan du lever!

I Hast en kærlig Hilsen fra din hengivne Ven

Erik

6.16 Man begynder at undervise børn i Martinus kosmologi, 1943.

Med de nye større faciliteter begyndte man nu at arrangere undervisning i Martinus kosmologi for børn, fordi mange forældre havde ytret ønske om en sådan aktivitet. Der var dog ikke tale om en systematisk undervisning, men mere om en form for "Intelligent underholdning" hvor børnene fik en form for indlevelse i det fysiske univers set med kosmologiske øjne, og på en måde som man tilstræbte styret af barnets medfødte nysgerrighed.

Dette nye tiltag startede fredag den 26. november 1943, og dender stod for kontakten og undervisningen af børnene var Inger Gaarde, som var en af Sagens nære medarbejdere. Inger Gaarde havde et nært samarbejde med Martinus, og havde gennem lang tid skrevet små prosastykker i Kosmos.

Det fremgår ikke hvilke aldersklasser man taler om når man taler om børnehold, men et billede i forbindelse med omtalen af den ny aktivitet antyder, at det må være børn i 5 til 10 års alderen.

6.17 Martinus afslutter 3. bind af Livets bog der er udsendt som tillæg til Kosmos, 1943.

Med Kosmos, november 1943, afsluttede Martinus sit 3. bind af Livets Bog der blev påbegyndt i 1941. Man meddelte, at det ikke var muligt i øjeblikket at skaffe materialer til indbindingen. Martinus fortsatte med at udsende 4. bind som tillæg til Kosmos. Første gang med Kosmos februarnummer 1944.

6.18 Martinus knytter fire nye medarbejdere til sagen, 1943/44.

Med den nyerhvervede større plads, og på grund af den stadig stigende arbejdsbyrde det var at holde alle aktiviteter i gang, knyttede Martinus i vinteren 1943/44 yderligere fire nye medarbejdere til Sagen. Kosmos marts 1944.

6.23 - mi

Hera Christensen, gift med kontorchef Nikolaj C. Christensen, der gennem mange år havde ført regnskab for Martinus, påtog sig at deltage i kontorarbejdet, bl. a. med regnskabsføring og med at skrive stencils for korrespondanceafdelingen.

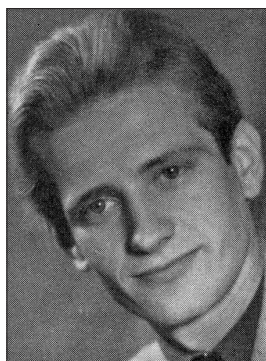
6.24 - mi

Frk. Grethe Olsen (senere gift Brinkhard) blev knyttet til den "specialafdeling" der har fået navnet "Letersekcio". Denne afdeling blev oprettet i efteråret 1943, lige efter at man havde overtaget ejendommen på Mariendalsvej.

Denne afdeling havde til opgave at oversætte Martinus foredrag til esperanto, og forestå udgivelsen af disse. Dette arbejde havde tidligere været varetaget af Thora Hammerlund, der gennem årene havde uddannet sig til at forestå oversættelsesarbejdet. Arbejdet blev dog for omfattende for en person, og Grethe Olsen blev valgt til at hjælpe her fordi hun havde deltaget i studiekredsene siden 1938, og havde fået undervisning i esperanto af såvel Thora Hammerlund som den ansete esperantokyndige Margrethe Noll.

I vinteren 1944/45 oprettedes der mere systematisk undervisning i esperanto, idet Thora Hammerlund underviste på hold for viderekomne, og Grethe Olsen underviste på begynderhold.

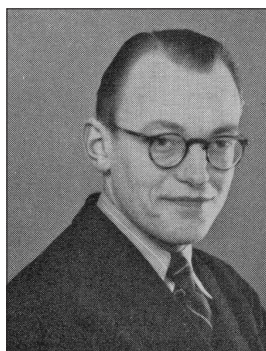
Tegneren *Hans Henning Withus* blev knyttet til korrespondanceafdelingen, idet det var et ønske at

6.25 - mi

udvide kontaktbrevene med en tegneserie, hvori forskellige sider af Martinuskosmologikunne blive behandlet. Withus havde interesseret sig for Martinus kosmologi fra han var ganske ung, og i flere år deltaget i studiekredsarbejdet. Han var derfor godt kendt med Martinus kosmologi.

Endvidere havde han i længere tid tegnet til bladet "Magasinet". Withus var derfor særdeles egnet til at træde ind som tegner i Sagens tjeneste. Withus tegnede også vignetterne til Inger Gaardes bog "Du" der udkom i 1946.

6.26 - mi

Mogens Møller havde i nogle få år specielt studeret Martinus kosmiske analyser på Gerner Larssons "medarbejderhold" for at dygtiggøre sig så han kunne deltage i undervisningen og holde foredrag om emnerne. Han var nu nået så langt, at han også kunne knyttes til Sagen med henblik på undervisning og foredragsarbejde.

Det viser sig hurtigt at han havde store anlæg for foredrags- og undervisningsvirksomheden. Mogens Møller var også en meget dygtig tegner, men havde ikke praktiseret det professionelt. Han havde dog i en periode fremstillet farveklip der var blevet trykt i Berlingske Tidendes søndagstillæg.

6.27 - Mogens og Vibeke Møller med deres datter. - c

Mogens Møller tog studentereksamen i sommeren 1944, og skulle straks i efteråret 1944 have påbegyndt studiekredsarbejdet, med Jylland som undervisningsområde. Af forskellige årsager blev det dog ikke muligt at påbegynde arbejdet denne vinter, men først i vinteren 1945.

Det lykkedes at skaffe Familien Møller en lejlighed i Århus som de kunne overtage pr 15. februar 1945. Mogens Møller tog til Århus alene, og hans kone og datter skulle følge efter nogle dage senere. Den første nat han sov i den nye lejlighed sprængte Gestapo en stor bygning, lige overfor på den anden side af gaden. Sprængningen var så kraftig, at flere omkringliggende bygninger blev beskadiget, og det var kun på grund af lykkelige omstændigheder, at Mogens Møller slap med livet i behold.

Han skulle have holdt sit første foredrag i Århus den 5. marts, men tidspunktet måtte udskydes på grund af det skete. Mogens Møller holdt sin 31 års fødselsdag i marts 1945.

6.19 Livet om sommeren i Kosmos Feriekoloni 1942 til 1945

Der sker ikke nogle specielt vigtigt i feriekolonien, men udvikling er der også der. Der foreligger ikke nogle særlige skriftlige oplysninger som bør refereres specielt. Der findes imidlertid en stor mængde amatørfotografier der fortæller en historie om hvad der foregik, og dem vil jeg bruge til at beskrive udviklingen.

6.28 - Isenstein fortsætter med at holde små kurser i modellering indtil han, på grund af at han er jøde, må flygte til Sverige i 1943 eller 1944. På billedet ses en arbejdende gruppe foran et af A-husene, 1942. - mb

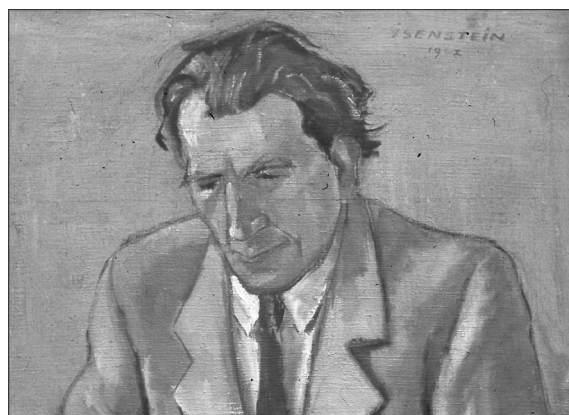
6.29 - Resultaterne ses her, 1942. - mb

6.30 - Der arbejdes ihærdigt, 1942. - mb

6.31 - Resultatet er en flok elefanter, 1942. - mb

6.32 - Isenstein malede også et billede af Martinus i 1942. Vi ser her den øverste del af det. Hele billedet kan ses i farver i farvebilledafsnittet sidst i bind 2, 1942. - tb

6.33 - Når vejret var godt blev der også tid til at bade, 1943. - mb

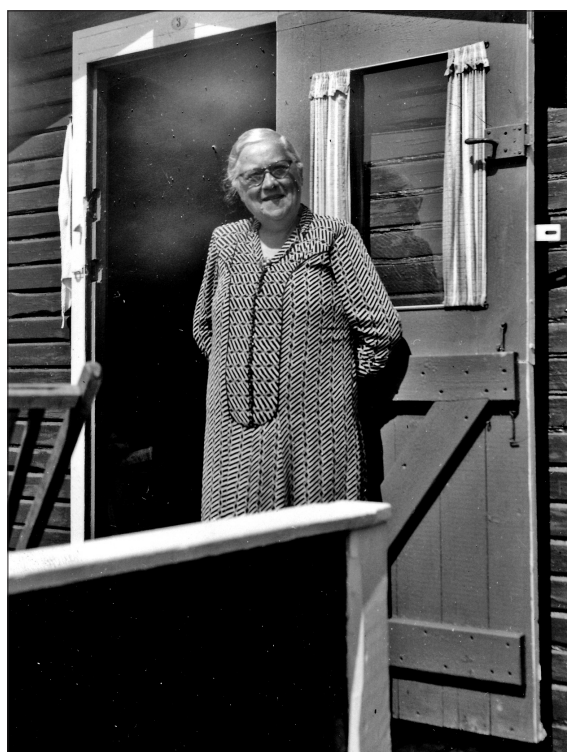
6.36 - At kaste til måls er stadig en populær sport. - bz

6.34 - Badning blev også taget alvorligt. Her undervises i at give kunstigt åndedræt, 1943. - hb

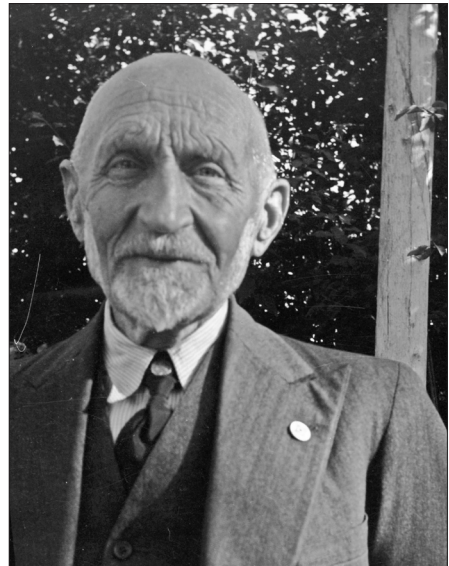
6.35 - Martinus, Carl Otto Bindselev til venstre og Esmann Jacobsen til højre. - hb

6.37 - Maren Jensen var en karismatisk person. Hun var forstander for et hjem for børn født uden for ægteskabet, samt for unge ugifte mødre. Hjemmet lå i Odder. Hun købte et af husene langs Rosenvangen som efterfølgende fik navnet "Marens hus" fordi hun gennem mange år var på feriekolonien om sommeren. - tb

6.38 - Maren Jensen læser Martinus bog "Hvad er sandhed", Billedet er fra 1949. - vm

6.40 - Nielsen Osager 1942. - mb

6.39 - En anden person der bør nævnes som mangeårig gæst i feriekolonien er Nielsen Osager. Han står her til venstre sammen med Inger Gaarde og Erik Gerner Larsson, 1942.

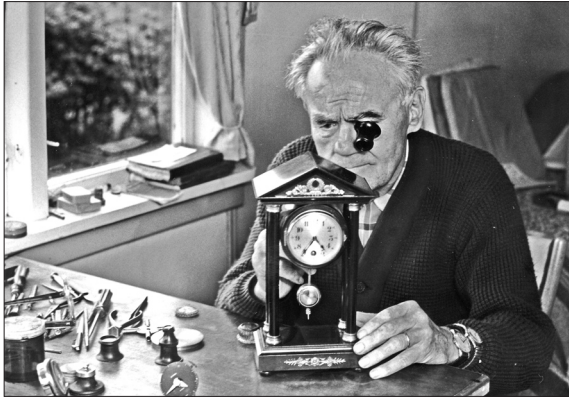
Nielsen var på dette tidspunkt omkring 90 år, og badede glad og frejdigt fra stranden. Da Nielsen døde skrev Martinus en nekrolog i Kosmos. - tb

6.41 - Når sæsonen i feriekolonien var slut inviterede Nielsen Osager til sammenkomst hjemme os ham. Han spillede fløjte og violin som det ses på billedet. - mb

6.42 - Fra venstre Robert Nielsen spiller banjo, Nielsen spiller selv fløjte, hans søn spiller violin, Anders Krøyer yderst til højre spiller også violin. - hb

6.43 - En anden person som har sat sig varigt spor i feriekolonien er hr. urmager Hultmann der boede i det yderste hus mod vandet på Rosenvangen. Han reparerede også ure medens han var i feriekolonien, som det ses på billedet. Dette hus har derfor fået navnet "Klokken". - vm

6.45 - På billedet som er fra 1942 ses fra venstre Sam Zinglersen, Benjamin Saxes første kone, Bønnelycke, bagest Verner Mogensen, forrest Robert Petersen, Agge Nordstrand som i mange år har passet receptionen i feriekolonien, og yderst til højre Benjamin Saxe med sin søn på skulderen. Man ser til højre A-husene, i baggrunden husrækken imod øst, ind imod Nykøbing. - mb

6.44 - Ivar Meldgaard som ses her i døren til "Marens hus" påtog sig at sørge for, at nye gæster i feriekolonien blev vist tilrette og præsenteret for de øvrige.

Meldgaard gik under navnet "Melle". - vm

6.46 - 1943 Skuespillerinden Gerda Gilboe var meget interesseret i Martinus kosmologi, og var ofte i feriekolonien, her står hun til højre sammen med skuespillerinde Sonja Heine og skuespiller

Tao Michaelis. - c

6.47 - Martinus i samtale med Helga og Anton Løgstrup foran foredragssalen. Løgstrup var lods i Holbæk fjord, og blev derfor altid kaldt "Lodsens", og hans kone blev kaldt "Lodsinden" 1945. - c

6.49 - Martinus med sit fotografiapparat. - hb

6.48 - 1945, Martinus fotograferer FDF-drengene der går i samlet trop på Klintvej. De havde til huse nede ved Klintebjerg. FDF organisationen ville gerne flytte lejren op på en stor grund som ejedes af pastor Tulinius, og som lå mellem feriekolonien og Villa Rosenberg. Det var imidlertid ikke så hensigtsmæssig, idet den lå på begge sider af landevejen, og der skulle derfor laves en gangbro over vejen for at undgå drengenes færdsel på tværs af vejen. Man opgav derfor projektet, og Martinus fik så mulighed for at købe grunden, hvilket han gjorde nogle år senere. Det drejede sig om det område der indeholder vejene Sydskrænten, Lyngbakken og Havstien. Området omtales som Tuliniusgrundene.. - hb

6.50 - Sam Zinglersen til venstre og tegneren Hans Henning Withus der nyligt var blevet knyttet til Sagen som tegner, 1943. - hb

6. Afsnit. Side 21

Martinus køber ejendommen på Mariendalsvej. Årene 1941 - 1945.

6.51 - 1945. Også i gartneriet var der fortsat stor aktivitet, og mange frivillige hjalp til med arbejdet i drivhusene, i mistbænkeafdelingen og på friland. - tb

6.52 - 1943. Gartneriet er, som det kan ses, efterhånden blevet ret omfattende, og er udbygget med henblik på at man kan være selvforsynende med grøntsager i sommerperioden. Baggrunden for den strategi er nok også, at når Erik Gerner Larsson er gartneruddannet, har evnerne og lysten er projektet realistisk. - tb

6.53 - 1943. Der arbejdes på friland. Det er Emil Flygge Jørgensen der står op midt i billedet. Beplantningen bagest i billedet er træerne bag rækken af de først byggede sommerhuse. Det lille kvadratiske skur bagest i billedet, foran træerne, er toilet. Der var et udendørs toilethus til hver to sommerhuse, og der var også kun en udendørs vandhane til hver to sommerhuse, så det var ret primitivt de første år, men alle tog det med godt humør. - tb

6.54 - 1944. Erik Gerner Larsson på vej med vand til planterne. Læg mærke til at man er ved at bygge endnu et drivhus, fundamentet er støbt. Bagest ses det lille hus som tidligere er omtalt. Det er her der er spisesal i udbygningen til venstre. Det er dette hus der senere blev til "Svenskehuset".

I baggrunden ses den store vindmølle, det er den der pumper vand op i kanalen der løber forbi feriekolonien, og derved afvander den udtørrede Klintesø, hvis areal er lige bag feriekolonien med den gamle søbred omkring hvor Fyrrebakkevej er idag. Til højre, uden for billedet er den bygning der huser forretningen hvor man sælger de dyrkede produkter. - hb

6.55 - 1944. Vera Cavling og Flygge Jørgensen arbejder i gartneriet. - c

6.56 - 1944. Erik Gerner Larsson, længst til venstre, i midten lægger Benjamin Saxe trillebøren medens Flygge Jørgensen står til højre og venter på at den bliver fyldt. - c

6.57 - 1944. Der vandes i mistbænkene. Det er Mogens Møller der står med vandslangen, og det er hr. og fru Esmann der ser på. - hb

6.58 - 1943. Det er Henrik Voss der kører med Benjamin Saxes første kone i trillebøren. - c

6.59 - 1944. Jens Cavling og Vera Cavling arbejder med pelargonierne. - c

6.60 - 1944. Vera Cavling kommer gående og er netop blevet student. Til højre kommer Aggi Nordstrand. Vera Cavling gik på studenterkursus i København sammen med Aggi Nordstrand og Mogens Møller. - c

6.61 - 1943. Vera Cavling ordner blomsterne på kanten af det store vandreservoir som blev brugt til vanding. - c

6.62 - 1942. Det var ikke kun en sommerfornøjelse at holde gartneriet kørende. Det kan vi se af det efterfølgende lille brev som Erik Gerner Larsson sender ud til sine venner. - hb

6.63 - En af de personer der også gik aktivt ind i arbejdet for Sagen var Tage Rindum Edeling. Han arbejdede med både i feriekolonien og på Mariendalsvej. Han var ven med skomager Julius Christensen. Vi ser på billedet hans kone Else Edeling til venstre og Tage Edeling i midten. - kn

LIVETS BOG"S BUREAU
MAANEDSBLADET „KOSMOS“
„KOSMOS FERIEKOLONI“

GLAHNS ALLÉ 33
GØDTHAAB 9280. KL. 9-13
POSTGIRO 29580

KØBENHAVN F., DEN 22-1-42.

Kære Venner!

Det var det her med Ferien! Oprigtig talt, jeg aner i øjeblikket ikke mit levende Raad. Samtlige Type C. og Type B.Huse er optagne i den ønskede Periode, men da jeg min Tro paa Mirakler - saadan da, - i Behold endnu, vil jeg jo mene at der endnu ikke er Grund til at fælde Taarer. Men der skal ligodt et solidt Mirakel til den gang, om jeg ikke skal blive graahaaret inden 1.Juli!

Hvor er det ellers dejligt at se Lyset vokse for hver Dag. Jeg skæver til Solen og ber til Vorherre at Frosten ikke knalder vores 4000 dejlige Blomkaal oppe ved Klint. Jeg er saamænd sikker paa, at hvis Flygge kunde ha alle 4000 i Sengen, ja saa havde han det. Hvordan er det Buck, melder De Dem til Arbejdstopperne i Foraaret? Vi skulde jo gerne ha et Par gemytlige Dage deroppe, ikke sandt? Den Tradition piller vi ikke ved!!!

Som sagt, De skal nok faa Ferie deroppe, jeg ved bare ikke hvordan i øjeblikket, men en Dag gør jeg et Mirakel, og saa er det Problem klaret!

Rigtig kærlig Hilsen til Dem begge!
Deres hengivne

Hils!!!

6.64 - En lille situationsbeskrivelse fra januar 1942, fra Erik Gerner Larsson til Else og Tage Buch. - tb

6.65 - 1945. Mogens Møller som i 1944 blev knyttet til Sagen som underviser, ses her sammen med sin kone Vibeke i et af sommerhusene i feriekolonien. - c

6.66 - 1945. Mogens Møller var også en dygtig maler og tegner. Det havde mange glæde af ved juletid hvor Mogens altid sendte en sjov tegning med ønsket om en god jul. - bz

6.67 - 1945. Området er nu vokset godt til så det er muligt at finde læ. Vi skal huske at det hele nærmest startede på den bare mark. Vi ser her de 7 først byggede huse, og i baggrunden de 7 huse der dernæst blev bygget i den nordvestlige side af området. - tb

Verdenskrigen sluttede i maj 1945. Før vi læser Arne Friis uddrag og vurdering af Martinus holdning til krig, er det naturligt at se på et par billeder som Sam Zinglersen har taget under krigen og ved krigsafslutningen. Han boede på dette tidspunkt i den helt nybyggede ejendom der hedder Christiansgården, som ligger ved krydset Dronningens Tværgade og Adelgade i det indre København. Billederne genkalder i hvertfald minder for de der oplevede krigen.

1944 der bygges beskyttelsesrum.

6.68 og 6.69 - 1944. Man er nu bange for at krigen skal rulle ind over Danmark i dens sidste fase. Vi ser her hvordan man påbegynder bygning af beskyttelsesrum på pladsen neden for Sam Zinglersens bolig.-mb

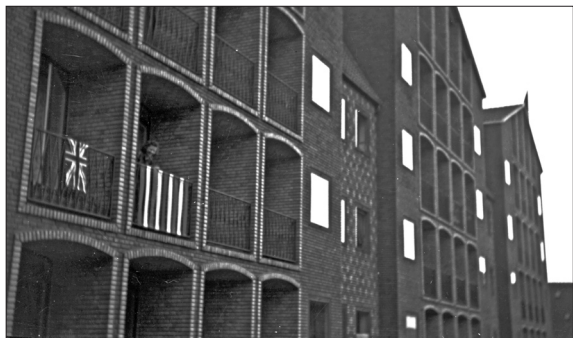
6.70 og 6.71 - 1944. Arbejdet med beskyttelsesrummene skrider frem. - mb

6.72 - 1944. Beskyttelsesrummene er nu færdigjort. Rummene er oventil støbt som halvkugler så de bedre kan modstå et ydre tryk. - mb

6.73 - 1944. Transportforholdene var naturligvis vanskelige fordi der ikke kunne købes benzin til private formål. - mb

Maj 1945 - Tyskernes kapitulation i Europa.

6.74 og 6.75 - Da danskerne hørte om kapitulationen i den engelske radio hængte de engelske og danske flag ud ad vinduerne, satte lys i vinduerne, og folk strømmede derefter ud på gaderne for i fællesskab at glæde sig over at freden igen var genoprettet, i hvert fald i vores del af verden. Som vi ved, havde man endnu ikke afsluttet krigen med Japan i fjernøsten. Som vi ved kapitulerede japanerne ikke før den forfærdelige atombombe var kastet. - mb

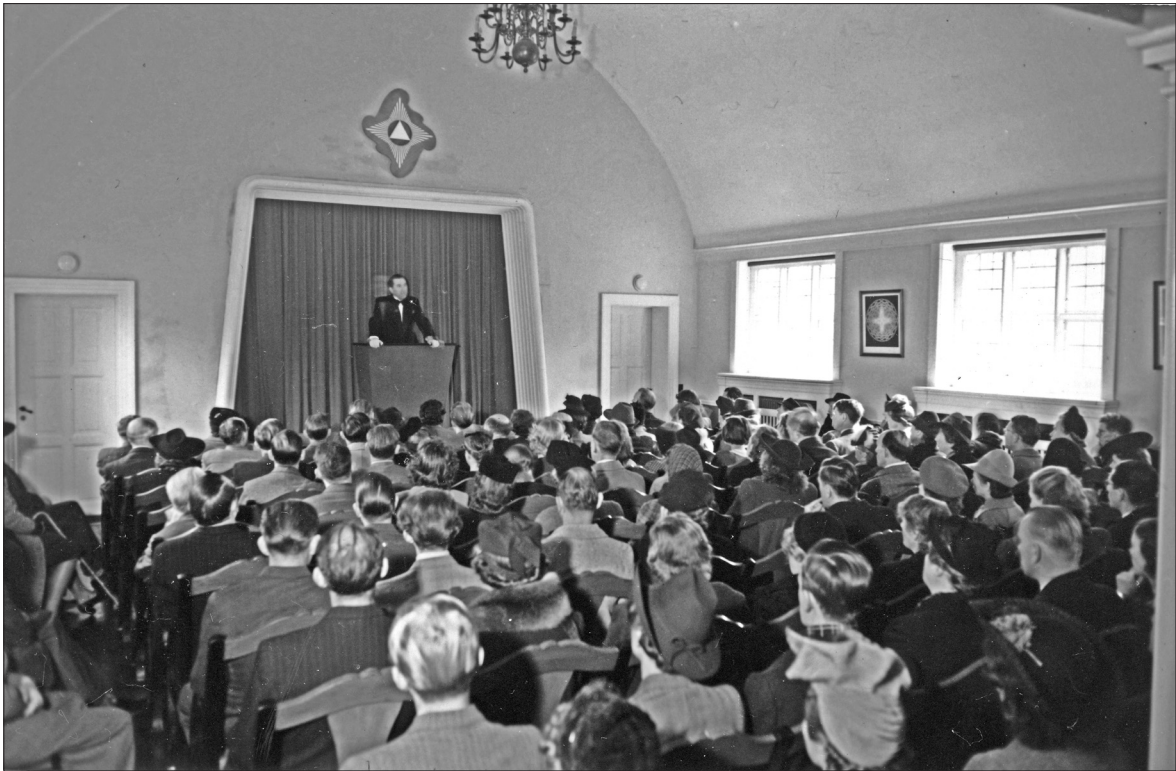
6.76 - Frihedskæmperne kom straks på gaden med deres våben og deres specielle frihedskæmperarmbind. - mb

6.77 - Stemningsbillede fra Rådhuspladsen i København. - mb

6.78 - De tyske soldater stod nu for at skulle rejse hjem til ruinerne af deres eget land. - mb

6.79 - Hjemrejsen foregik til fods i lange kolonner. De bar på deres udstyr, som de måtte aflevere når de passerede grænsen. Billedet her viser en kolonne af tyske soldater på vej hjem. - mb

6.80 - Martinus taler i foredragssalen på Institutet på Mariendalsvej. - mi

6.20 Erik Gerner Larsson skaffer medarbejdere til Sagen ved at køre såkaldte "Medarbejderhold".

Med henblik på at uddanne nye lærere i Martinus kosmologi, havde Erik Gerner Larsson i nogle år kørt det han kaldte "Medarbejderhold", hvilket var specialhold specielt tilrettelagt for at mennesker, der påtænkte at uddanne sig til undervisere, kunne deltage og få en videregående undervisning. Disse hold blev dog kun kørt i København. Hans Henning Withus og Mogens Møller havde begge gået på sådanne hold i flere år.

6.21 Den 2. verdenskrig slutter 4. maj 1945.

Vi vil se på hvilken indvirkning krigen havde på sagens udvikling og på hvordan Martinus så på den.

Den 2. verdenskrig sluttede i 1945, og hermed tyskernes besættelse af Danmark. Tyskerne kapitulerede den 4. maj 1945. De fem krigsår havde medført store indskrænkninger i danskernes muligheder for udfoldelse, og mange havde mistet livet som en direkte følge af krigen.

Trods Martinus holdning, som gik ud på at holde en

lav profil og ikke provokere tyskerne, har krigen dog også sat sit præg på de aktiviteter der blev udfoldet inden for sagens rammer.

Inden vi standser op og ser på hvad krigen og dens rædsler havde af indvirkninger på sagens fysiske situation, og inden vi ser på hvordan Martinus så på krigen og dens rædsler, skal jeg gengive en artikel fra Kosmos 1976 hvor Arne Friis skriver om hvad Martinus sagde i sine foredrag i sommeren 1941 hvor 2. verdenskrig var på sit højeste. Arne Friis havde ikke selv overværet disse foredrag, men havde fået de nedskrevne referater tilsendt af Hans Bønnelycke.

Hans Bønnelycke var knyttet til Korrespondanceafdelingen, og var den der stenograferede Martinus foredrag, som nævnt ovenfor.

Jeg har gengivet Arne Friis artikel i sin helhed, da den består af udvalgte afsnit i foredragsreferaterne, hvilket gør det absolut nødvendigt at se artiklen i sin helhed. Jeg er helt enig med Arne Friis i hans vurdering af Martinus format, og med Martinus opfattelse af krigssituationen, som han netop ser på i nøje relation til sin kosmologi.

Arne Friis syn på stoffet kan måske være lidt svært at forstå for den læser der ikke er helt hjemme i Martinus kosmologi. Arne Friis udsagn er en nøgtern vurdering af Martinus som menneske, hvilket han også selv føler, idet han skriver at: ”Man bedes forstå, at jeg gennem 30 år har kendt og studeret Martinus lære og som følge deraf for længst har overstået det begejstringsstadium, der giver sig udslag i et uligevægtigt ”følelseskald” som forhastet ”budbringer”.”.

Han antyder hermed, at han ser nøgtern på Martinus i modsætning til andre der måske ser mere følelsesmæssigt, sentimentalt og eventuelt gennem farvede briller, og derfor måske ikke ser så klart.

ARNE FRIIS

Sommermåned med Martinus

. . . for 35 år siden JULI rædselsåret 1941.

“Naturen lader sig ikke påvirke, den indlader sig ikke på at holde sine blomster, sine toner, sin duft og sine stråler tilbage, om menneskene så bærer sig aldrig så fælt ad. Den overvælder mennesket ved modsætningen mellem den guddommelige skønhed og samfundets afskyeligheder... Han kan ikke, medens han bærer sig ad som en barbar, undgå dens højtidfulde blik. Han kan ikke unddrage sig den umådelige bebrejdelse, verdensaltets blidhed retter imod ham... Mennesket knuser, ødelægger, mennesket udrydder og dræber. Sommeren er og bliver sommer - liljerne liljer, og stjernerne stjerner. . . “

I dette kosmiske glimtцитat fra “Rædselsåret 1793” af Victor Hugo åbenbares en forfatters intuitive sansning af den skærende kontrast mellem en guddommelig sommers lysende kærligheds - og skabelseslogik og de dyrisk mentale menneskers mørke mordmanifestationer.

Den sidste, totalt verdensomspændende mørkekulmination omfattede som bekendt også Danmark i årene 1940 - 45, “de 5 forbandede år”, som folkebevidstheden benævner denne skæbnetid, da gengældelsens

karma forceredes til et aldrig tidligere oplevet crescendobrøl af Helvedes mørke. Men, for at gentage Victor Hugo - naturen lod sig ikke påvirke: disse års sommersol strålede uanfægtet, ja, med forstærket glans og varme og den himmelske lyskontrast fokuserede sine stråler fra verdensaltets evige visdom i et væsen, der kunne genspejle dette himlens lys af kosmisk kundskab i ord og tale... Som Jesus, iflg. Thomasevangeliet, siger: “Den, der har øren, han høre: = Der er lys i det indre af et lysmenneske, han oplyser den hele verden. Hvis ikke han lyser er der mørke”. Den, der har øren - og som er den lykkelige besidder af Martinus dupliserede samling foredrag i krigsårene fra 1941 - 43 (en privat, fotokopieret samling foredragsreferater) kan ikke undgå at konstatere, at netop i disse år “lyste et lysmenneske” på sit livs kosmiske højdepunkt. . . Det kosmiske genis ånd skinnede om kap med højsæsonens varmende sol i de år og selve JULI måned var som regel også højdepunktet. I disse års juli måneder strømmede således bl.a. den inspiration over Martinus, der skabte de to små geniale bøger “Bønnens mysterium” og “Blade af Guds billedbog” - sidstnævnte en skildring af en gylden sommerdags kosmiske mission. (Det var juli 1943)

Årsagen eller anledningen til disse betragtninger indtraf for et halvt årstid siden for beretteren under oprydning i en støvet loftskrog, hvor jeg fandt et lille bundt avisplakater fra det Herrens år 1941 (samlede på dem som 17 årig), hvis påskrifter illustrerede samme års forrygende intensivering af krigsbegivenhederne maj - juli 1941. Den skete under flygtig gennemlæsning:

“23. maj 1941: Tyske luftangreb mod Englands flyvebaser. Verdens største krigsskib sænket ved Island.”

“22. juni 1941 KRIG. Verdens største hære mødes i kamp. Russisk angreb på Finland nu i fuld gang.”

“15. juli 1941: Berlin venter krig med U.S.A. Krigen i Øst anses for afgjort. “

“20. juli 1941: Flammende “V” over Paris.”

Kaj Munks Prædiken.

Det var under læsningen af disse ord et spørgsmål pludselig formedes i min tanke - spontant, næsten stemmestærkt, klart: “HVAD “prædikede” Martinus den gang?” Hvad just i den periode talte kausalitetens kosmiske mester om til sin den gang meget lille tilhørerskare i de ret så “lukkede” forsamlinger?

Fra en jævnaldrende gammel ungdomsven, der personligt opholdt sig på Kosmos Feriekoloni i årene 1940 og 1942, var jeg via tidligere korrespondance bekendt med, hvilke analyser Martinus skrev på i den periode. Det var Livets Bog, 2. bind (Kosmisk Kemi), der dengang udkom hver 14. dag i subscriptions. (Ligesom Gerner Larsson var i gang med sit første forsøg på en koncentreret “Populær gennemgang af L. B. I”). Men sommeren 1941 opholdt min omtalte ven sig ikke i kolonien... Hans hjælp i forbindelse med spørgsmål om Martinus foredrag i nævnte periode kunne det altså ikke nytte at bede om, tænkte jeg, med et suk. . . Men jeg havde undervurderet de “tavse bønners mysterium”!

Aldrig før har jeg fået et så prompte og kontant svar på en ikke udtalt bøn/ ønske: ca. 14 dage efter kom postbudet med en gavepakke, afsendt af denne ven - hvilket mildest talt forbløffede mig, eftersom vi aldrig før havde udvekslet gaver og efter åbningen steg forbløffelsen til en målløs, andægtig stilhed. Hvad lå foran mine undrende øjne: Et komplet sæt historiske, på tyndt gennemslagspapir maskinskrevne stenogrammer af samtlige Martinus foredrag i juli måned 1941 !

Der er som sagt gået et halvt årstid, siden første gennemlæsning af disse, ikke tidligere offentliggjorte foredragsreferater, og i disse måneder har jeg ærligt og nøgternt adskillige gange reflekteret: Var dette særegne hændelsesforløb en ren og skær “privat henvendelse” udelukkende beregnet for min personlige inspiration og glæde?

Man bedes forstå, at jeg gennem 30 år har kendt og studeret Martinus lære og som følge heraf for længst har overstået det begejstringsstadium, der giver sig udslag i et uligevægtigt “følelseskald” som forhastet “budbringer”. Men ikke nok med det: Efter 30 års læsning af såkaldt “højere religionsfilosofi”, og herunder altså det meste af Martinus enorme produktion, gjorde netop dette Martinus-stof et umådeligt stimulerende, et vældigt “forfriskende” indtryk på min ret så jordnært, realistiske sansning. Hvorfor? For “kendere” indeholder disse foredrag så at sige intet “nyt” eller m. a. o. intet, som ikke senere hen er blevet grundigt uddybet og gennemanalyseret af Martinus. Hvori består da det exceptionelle ved “rædselsåret” 1941’s juli foredrag, som gør et sådant indtryk på en “gammel, hærdet” Martinusstudent? - Mit private og måske følelsesbetonede svar er dette:

De er et enestående tidsdokument, der viser, hvorledes et kosmisk geni, uberørt af tid og sted, med uforlignelig åndskraft formår at benytte et ganske almindeligt hverdagssprogs ord, jævnt og ukunstlet, uden brug af indviklet, forfintet terminologi, på en sådan måde, at sætningernes ånd lyser med en profetisk glans... Selve universets “kosmiske dialekt” klinger her - båret af en ægte, konstant og vitalt smittende, intuitiv inspiration - så verbalt suverænt, ren og klar, at det må have gjort et uudsletteligt indtryk på den lille tilhørerskare. . . Den må have følt sig omsluttet som en partner i en guddommelig sommers befrugtningsproces.

Spørgsmålet bliver da dette: Er det muligt i dag 35 år efter, at formidle blot en svag afglans af denne sommers psykiske solskin, som det strømmede fra “lysmennesket” Martinus udelukkende ved hjælp af trykte bogstaver? Svaret må vel blive dette - med Martinus egne ord fra “Pinseglans over livet”: “Den, der er vokset frem til at have “øjne at se med” og “øren at høre med”... Han vil “se sandheden” i selv den mest elendige og på “modsigelser” fyldte terminologi, og han vil “høre den” i selv den mest stammende fortolkning. “Sandhed er “ånd” og kan kun opleves i kraft af “ånd”

Kun ud fra en sådan åndelig forudsætning vil et forsøg på at spejle et billede af den sommers fysisk modne, 50 årige Martinus som TALER kunne lykkes for det er ikke et møde med den "åndsvidenskabeligt strengt logiske, analyserende" Martinus, der venter læseren i det efterfølgende af undertegnede helt personligt foretagne koncentrat af ordret udtalte kernesætninger fra juli måned 1941's foredrag, sådan som disse blev stenograferet af afdøde Hans Bønnelycke og maskinskrevet af en ung pige på gennemslagspapir, for at få så mange eksemplarer, der kunne gå "fra hånd til hånd", som muligt. (Måske burde man skrive "fra ånd til ånd"!).

Over disse, såvel som over samtlige Martinus foredrag, Livets Bog og alle hans andre bøger, ja hele hans liv og mission, kunne man blandt Jesu ord sætte disse udødelige fra Thomasevangeliets logion 2:

"Jesus sagde: . . . "Riget er i jeres indre og foran jeres øjne. Når I kender jer selv, da skal I blive kendt, og I skal vide, at I er sønner af den levende Fader. Men hvis I ikke kender jer selv, da er I i fattigdom, og I er fattigdommen".

N. B. Det kan ikke noksom pointeres, at nedenstående er et personligt udvalg af ordret citerede, spontane talesætninger fra hele 10 foredragsreferater. De bør betragtes som en kosmisk bevidstheds "råmateriale" hvis "ingredienser" alle, hver og en, forefindes i konsekvent logisk analytisk bearbejdet tilstand i Martinus vældige skriftlige produktion.

Instituttet på Mariendalsvej vil til enhver tid kunne anviser udførlig litteratur som svar på ethvert evt. tvivlspørgsmål, der kunne opstå i læserens tanker under læsningen af efterfølgende stofkoncentrat.

Højsommeren 1941 indledte Martinus den 29. juni med at byde feriekoloniens lille skare hjertelig velkommen. Martinus sagde den dag bl.a. disse sætninger:

"Al skabelse foregår som led i kredsløb. Årskredsløbets største udfoldelse er

sommeren, som er den mest fuldkomne repræsentation for den guddommelige bevidsthed... den er hovedsymbolet på selve livets mening...

Verdensgenløsningens princip er at skabe sommer i menneskehedens mentalitet ... men i denne sommer oplever vi "dommens dag"... De to grupper, der i Bibelen kaldes "fårene" og "bukkene", ses nu tydeligt i de mentale vinterstorme, der raser ude i verden... Vi er omgivet af Det dræbende Princip, der skaber kulde, vinter, mørke, nat, død... Endnu er det kun en lille skare, der tager afstand fra Det dræbende Princip og selv de ypperste af disse tager måske endda kun delvis afstand fra dette princip... Målet er at nå frem til en 100%'s afstandtagen fra drabsprincippet ... Når den skare ude i verden, der beforder drabsprincippet, kommer igennem den nuværende forcerede udvikling: den praktiske undervisning i følgerne af drab - vil også den komme til at arbejde med på skabelsen af sommerens genskin fra den guddommelige verden i Jordens zone her... Den guddommelige verden skal åbenbares i menneskehedens mentalitet som en lys og dejlig sommer... Når man forstår denne tankegang og begynder at gøre den til vanebevidsthed i sin dagsbevidste handlemåde og optræden - da behøver man ikke bekymre sig om, hvem der bliver sejrherre i den kamp, der nu udkæmpes..."

1. Juli 1941

"Jeg vil gerne tale til Dem om det emne, der udtrykkes i den bibelske sætning: "Vend højre kind til, når du bliver slået på den venstre". . . Ethvert menneske er udsat for at komme i berøring med denne sætnings princip hver eneste dag... At tage sætningen aldeles bogstaveligt og praktisere den som sådan 100% ville indbyde andre til at gøre en fortræd... I vor tid ville det f. eks. betyde, at et sådant tænkt væsen ville blive underkuet og rippet for alt, hvad det ejede... Men Forsynet har skabt en zone, hvor det vi kalder retsvæsen, politi og myndigheder sørger for beskyttelse af væsenerne i de felter, hvor det ellers ville være selvudslettende, at "vende den højre kind til, når man bliver slået på den venstre"... Først når vi er nået

frem til den beskyttende zone, hvor omtalte kærlighedsprincip begynder at gøre sig gældende, kommer det nye princip til syne: "Vend højre kind til..." hvilket betyder, at man skal vende klogskaben, visdommen eller forstanden til...

Et menneske kan blive "slået" på mange måder... Hvis De en dag møder et menneske, som er i godt humør, og ødelægger dette menneskes gode humør med ond sladder og rygtesmedier, da er dette menneske kommet ud for at få slået sin bevidsthed i stykker. . .

Personlig kommer jeg aldrig ud for på nogen som helst måde at måtte bruge det dræbende princip under nogen form - ganske uanset hvilke hændelser, jeg skulle komme ud for. . . Jeg har været udsat for ros, for at blive smigret, nogle har sagt, jeg var en bedrager, andre en svindler - nogle har tilbedt mig - andre har syntes, jeg var en charlatan. - Men jeg lever i en zone, hvor jeg ikke behøver løfte en hånd for at blive rensat for sådanne beskyldninger, som er udslynget mod mig af andre væsener. Hele min væremåde og fremtræden vil rense mig for ubehagelige beskyldninger... Jeg har den lykke at være i kontakt med Guddommen og naturen - og den lykke, jeg har, vil De alle sammen komme hen imod - det er den zone, der er målet... Når man befinder sig i denne tilstand, bekymrer man sig ikke mere om, hvem der skal sejre i dag eller i morgen... for det er allerede bestemt for århundreder siden...

Min mentale ligevægt er fuldstændig urokkelig uberørt af alt, hvad der sker af krig ude i verden. Det er min natur - det er en vanefunktion hos mig ikke at tage mig af personligt ubehag... Det er fordi, jeg er så levende bevidst i tingene, at jeg ikke forventer noget som helst andet, end det der sker... Jeg ved, at det, der sker, er det mest fuldkomne, der i Øjeblikket kan finde sted - på grundlag af fortiden og med henblik på den udvikling, der skal finde sted i fremtiden... Det udviklede menneske, som kender de guddommelige love, ser, at alt sker så fuldkomment, som det overhovedet kan ske.. . Derfor dette udtryk: "Vend højre kind til. . . " det er et

udtryk, ethvert menneske, der stiler efter en højere åndelig udvikling, burde tænke meget over... At være i kontakt med denne sætning er en betingelse for at komme i Det rigtige Menneskerige... Den ny himmel og den ny jord er ikke prisgivet krigeriske væsener... Væsenernes udvikling vil ikke blive forsinket af den krig, vi oplever. Den er et led i det store kredsløb, der gennemløber sin gang fuldstændig uberørt som årstidskredsløbet som sommer og vinter, "der ikke aflader"...

6. Juli 1941

"I dag vil jeg gerne tale til Dem om TANKENS MAGT. . . Tanken er det første bindeled mellem Jeg' et og Livet... Tanken er i virkeligheden DET HELE... ALT er manifestation af tanker De 6 grundenergier er kun 6 forskellige former for tanke... Der eksisterer ikke noget som helst i verden, som ikke er tanke... Når man har kosmisk dagsbevidsthed i den åndelige verden, bliver det klart, at Altet er ét stort væsens forskellige tankeformer... Det VI oplever, er jordklodens vilje og tanker... Også vi har en koncentreret organisme, der ligesom jordklodens holdes sammen, fordi vi VIL holde den sammen. At denne vilje er en automatfunktion, er en sag for sig...

Det, der er opbygget i overensstemmelse med universets byggemåde, er logisk...Guddommen tænker i kontakt med de samme energier, som vi gør...den tankegang, der ikke går imod universets, er fuldkommen...

Det jordiske væsen er et fostervæsen, så længe det ikke har kosmisk bevidsthed...

Den guddommelige verdens tankemanifestation er så højt hævet over det jordiske menneskes, at sidstnævnte er at betragte som stenedes og krystallernes i forhold til vor...

Krigen er en realitet, der må til for at vække menneskene til en højere form for tænkning... Man kan kun afskaffe krigen ved at afskaffe den i sit eget indre og skabe freden der... Derfor kan det ikke noksom råbes ud, at det er kærlighed, humanitet, intellektualitet, logik og harmoni, der skal til fra nu af og fremefter

for at skabe fred... Ved at følge kærlighedens og logikkens love i alt, hvad De foretager Dem, kan De ikke få andet end fred i Deres indre...

Selvfølgerlig finder jeg ikke alt lige behageligt men jeg finder alt logisk... Når man når frem til at kunne SE og TÆNKE, er det logisk at sige: "Fader, ske ikke min, men din guddommelige vilje" når det er blevet til automatisk C-viden at acceptere tingene i den rækkefølge de sker, så er man i kontakt med livet. Da ser man, at alt til sidst udløser sig i kærlighed og logik, og da forstår man, at "alt er såre godt"...

10. Juli 1941 fortsatte Martinus sit foregående foredrag med betragtninger over Tankernes verden.

"... En anden storrealitet i denne menneskelige bevidsthed er den, der kaldes TVIVLEN Tvivlen opstår, når den tankeverden, der har båret mennesket, styrter i grus... Med visse mellemrum opstår der mentalt gråvejrs eller solformørkelse i menneskets indre verden. Hvorledes kan man hindre, at mennesket mister lykken og taber glæden ved livet, når tvivlen går ind i dets sind? . . . Det gælder om at nå til et stadium, hvor man kan undgå alle former for tvivl. . . For væsener, der forsker og studerer de åndelige ting upartisk og logisk, er det virkelig muligt at nå til en tilstand, hvor al tvivl er udelukket - hvor der ikke eksisterer nogen form for tvivl... Man skal nå til et stadium, hvor man lærer at fjerne alt det, der hedder krig og krigens årsag fra sin indre verden - nemlig tvivlen! . . . Det må blive en standardoplevelse for Dem, at De ikke kommer ud for tvivl. . . Det er min opgave at skabe vished hos Dem om, at De er udødelig - når De har opnået denne vished, så kommer De ikke ud for tvivl. . . Det er verdensgenløsningens opgave at klarlægge verdensbilledet og livets love for de væsener, der har forudsætninger for at forstå disse ting, så de ikke mere kommer ud for tvivl. . .

Der er ikke nogen som helst, der skal tro på de ting, jeg står og siger - De skal derimod undersøge det, jeg lærer Dem...

Den viden, jeg har, har jeg fra mit eget liv... Jeg kan SE det hele uafhængig af bøger og andre væsener... Jeg lever ikke på tro eller formodninger, men på kendsgerninger... Så længe man lever på tro, må der komme sorger og lidelser... Mennesket skal komme dertil, at Guddommen ikke er en tro, en formodning, det har fået fra andre mennesker - men noget det selv kan opleve...

Det at leve er underkastet kunstneriske love. At leve livet er den største kunst, der findes... Det vi viser menneskene, må være LIVSKUNST. . . De skal alle sammen blive livskunstnere... Den indre verden, tankeverdenen, er Deres virkelige verden - ikke verden udenfor. . .

Vi må lære at forstå, at også genstande er tanker... Alt, hvad der overhovedet eksisterer og finder sted i livet er tanker... Huse, gårde, himlen - alt er tanker! Vi tænker, Guddommen tænker, mikroindividerne i os tænker! . . .

. . . Man må ikke blive så følsom, så følelsesmæssig afhængig, at man ikke nænner at sige det og det, ikke nænner at gribe ind der og der. En følelsesoverladet tankegang er ikke kærlighed... Kærlighed er ikke en blid sentimentalitet... Kun den kærlighed, der er identisk med intellektualitet og logik, er ægte kærlighed...

Man må frigøre sig fra tvivlens lænker. Jo mere man er frigjort af tvivlens lænker, jo større kraft får man til at "smitte" andre væsener... Det særlige ved alt er, at vi smitter med vort væsen... Det "gode" smitter, det "onde" smitter... Vi kan ikke eksistere uden at blive set eller omgås med andre, som bliver "smittet" af vor bevidsthed. Men så gælder det jo om at smitte med en god bevidsthed...

De må stræbe efter at komme til at synes om de ting og de væsener, De ikke kan lide... Det gælder om hele tiden at foretage en vågen dagsbevidst udrydning af det, De ikke kan lide!..

Når det er blevet til vished, at "alt er såre godt": at en hvilken som helst udløsning af begivenheder er den mest fuldkomne, den kan

være med henblik på fortiden og også med henblik på fremtiden - da er der ikke mere nogen, man ikke kan vise kærlighed og da er man Guds synlige redskab på Jorden...

13. Juli 1941 talte Martinus om begrebet "SAMVÆRET MED GUDDOMMEN":

... "Samvær med Guddommen er det, De alle stiler efter og længes imod... For at opnå et effektivt samvær må visse livslove opfyldes... At mærke Guddommens nærhed lader sig kun gøre, når man kan manifestere logisk kærlighed..

Det er blevet min mission at synge den vise, at man må indstille sig på at se det bedste hos sine medmennesker - ligesom det er min opgave at forklare, at dette er den mest ufejlbarlige vej til at lære at "SE" Guddommen. Ligeledes er det blevet min mission at bevise, at "alt er såre godt"...Det kan måske synes kedeligt for Dem stadig at høre denne vise, men det er min pligt hele tiden at overbevise Dem om det, som jeg ved er det absolut vigtigste - det absolut eneste fornødne...

Sætningen "Fader, forlad dem, thi de ved ikke, hvad de gør" er en videnskabelig sandhed!... Det er på basis af denne videnskabelige formel samværet med Guddommen kan opleves...

Dette samvær er ikke blot at vide, at der er en Gud et eller andet sted henne men at man fornemmer, at Guddommen er inde i en selv og i alle andre - i solen - i planterne - i dyrene i ALT. . . og det må man lære at kunne SE SELV! Når man selv kan SE det, bliver samværet med Guddommen det faste punkt i tilværelsen...

De skal ikke tro det, fordi jeg står her og siger det. . . De skal selv efterhånden komme til at opleve det...

Man må lære at se, at lidelser er et led i Guds plan, og at de væsener, der lider, er undergivet en forceret udvikling...

At "Alt er såre godt", betyder ikke, at man skal råbe Hurra, når man ser en forbrydelse

finde sted... men man skal føle sympati og kærlighed, uanset hvad der sker...

Et menneske, der dræber et andet menneske, kan ikke gøre andet på det udviklingstrin, han befinder sig og der er intet, der forhindrer os i at sende kærlige tanker til morderen for at mildne hans tunge skæbne. Vi må forstå, han er et barn, der ikke er nået til skelsår og alder i tilværelsen...

Vi fortjener hverken ros eller dadel...

Pænt tøj vil alle gerne ha' på - vi vil alle gerne se pæne ud i det ydre. Men vor bevidsthed er ikke altid lige køn! . . . Det er ikke nok, De vasker Deres fysiske legeme - husk også på at "vaske" Deres bevidsthed! Der findes mange såkaldt civiliserede mennesker, der er åndeligt ubarberede, ja, som åndeligt set, stinker!... Tænk over, at på den anden side graven bliver Deres indre verden synlig!.. Her i den fysiske verden kan vi godt skjule vort indre, men det kan vi ikke, når vi er "døde". I den åndelige verden kommer Deres personlige indre verden til skue for alle væsener der. . .

Man skal nå frem til ikke alene at se Hansen og Petersen som fysiske foreteelser. Der skjuler sig noget andet bag disse navne - og dette andet er Guddommen! Er man gal i hovedet på en af disse Hansener og Petersener, er det i virkeligheden Guddommen, man er utilfreds med - og så kan man ikke forvente at være i kontakt med Guddommen...

De analyser, jeg manifesterer, skal være vejledende frem til Gudsbevidstheden... Dette at "elske hverandre" må ikke være en høflighedstilstand... Vi må prøve at forstå vore medmennesker på samme måde, som vi har forståelse af dyr og planter. Når vi ser en rose, en tidsel eller et kålhoved, forventer vi jo ikke, de skal være andet og mere end de er. Denne forståelse skal vi også overføre på menneskene, således at vi ikke venter os andet og mere end de kan manifestere... Når De forsøger at forstå alle mennesker, som de er, og sender kærlige tanker til alt og alle - da vil De også forstå og opleve livets mening og opnå samvær med Guddommen. "

17. Juli 1941

. . . “At være ét med Faderen” er den bevidsthedstilstand, der er det levende væsens mål i spiralkredsløbet - det er det samme som at have kosmisk bevidsthed og se alt med Guds Øjne...

Vi har endnu en tendens til at tro, at Gud befinder sig et eller andet sted henne. Men det er et fattigt billede i forhold til den realitet, der kaldes “den hellige ånds overskyggelse af bevidstheden”... “Talsmanden den hellige ånd” er ikke nogen person - det er en tilstand, gennem hvilken der skabes tanker af en materie, der kaldes “den hellige ånd”... .

Den udviklede forsker kan ikke i naturen blive vidne til noget, der ikke er logisk... Naturens love udløser sig i kredsløb. . . Planternes, dyrenes og klodernes organismer udtrykker logik og plan og fremtræder i fuldkomne, logiske baner... At mene, at der kan manifesteres logik uden en skabende bevidsthed bagved, er det samme som at sige, at tingene skaber sig selv...

Hvis man viser Dem en lille globus, vil enhver sige, at den har ikke skabt sig selv. Men hvorfor skulle da den store globus, der hedder Jorden, have skabt sig selv? . . . Alle de ting, der er skabt af mennesker, er ikke blevet til “af sig selv”. Og vi har ikke ret til at bruge nogen som helst anden form for logik, hvis vi vil bedømme skabelse på andre felter - som f. eks. når det gælder naturen... Ved at bruge den logik, der kommer til udtryk i naturen, kommer vi langsomt til klarhed over, at der må være intelligens og vilje bag alt...

Det eneste sted, hvor der kan findes noget, der ikke er skabt logisk, er på det menneskelige skabeområde... Men hvis mennesket ikke kunne skabe ulogisk, ville det aldrig nogensinde komme til erkendelse af, at det var et selvstændigt væsen...

Idet den guddommelige bevidsthed er indrettet således, at såfremt vi handler

ulogisk, vil følgerne ikke undlade at vise sig; kommer mennesket til kundskab om, at der eksisterer en guddommelig vilje uden for vor egen vilje - og som følge heraf kan mennesket aldrig undgå at komme til at møde og komme i kontakt med Guddommens vilje...

Den moderne videnskab er begyndelsen til at forstå logikken i verdensaltet... Men efterhånden vil videnskaben nå frem til at blive åndsvidenskab. Det vil den, når dens facitter ikke alene fremtræder som mål og vægtfacitter, men tillige kan fattes som livsytringer. . .

Manskal nå frem til at “tale med Guddommen”, som en mand taler med sin næste... Jeg har oplevet dette at “være et med Faderen”. Det er en oplevelse, jeg har haft - at SE, at “alt er såre godt”. . . Jeg ved - fordi jeg ser det... Jeg kan ikke andet end leve i kontakt med den guddommelige vilje. Jeg er derved blevet fri for al sorg og disharmoni og har fået ro og sindslige vægt. . .

Selvfølge kan jeg komme ud for lidelser i mit fysiske legeme - men min bevidsthed kan aldrig blive berørt af noget, der kan skabe melankoli og sorg...

Man må ikke tro, man mister sin individualitet og kommer til at føre en slags slavetilværelse ved at indstille sig på Guddommens vilje ... Det er en individuel tilstand... Når Guds vilje og individernes vilje mødes og kommer i harmoni, da møder vi det virkelige liv...

Når vi ser vor egen udødelighed, giver det en stabilitet og en glæde, som mennesket næppe drømmer om... Den guddommelige verden er her. . . det er kun en tankeindstilling, det drejer sig om. Denne indstilling er den nøgle, hvorved der åbnes for udsyn til Guddommen som et levende væsen... Når man kan praktisere denne bevidsthedsformel: “Fader, ske ikke min, men din guddommelige vilje” da kan man midt i en fysisk tilværelse komme til at opleve en forklaret, evig tilværelse”...

20. Juli 1941 talte Martinus om MIKRO-KOSMOS.

(Emnet indtager en så central plads i Martinus kosmologi, at der nødvendigvis henvises til hans hovedlitteratur... Dette foredrag blev året efter totalt omarbejdet af Martinus personlig, og de her gengivne citater er således "talte passager" - hentet fra selve inspirationens hellige øjeblik - sætningseksempler på den mentale autoritet, hvormed Martinus ved den lejlighed udtrykte sig.)

". . . Lever vi usundt, forringer vi livsbetingelserne for mikroindividerne i det univers, VI er "sat til at bestyre"... De kirkelige autoriteter har hovedsagelig talt om, at vi skal undlade at fortrædige vore medmennesker. Men dette gælder også for vore mikroskopiske medvæsener mikroindividerne i vor organisme...

Vi ved alle, en bil skal have den rette pleje og pasning og den rigtige smørelse men legemet ? . . . Mange af de mennesker, der trofast plejer og passer deres bil, er skodesløse, når det gælder om at drage omsorg for deres organisme. Den smører de ofte for meget eller for lidt! . . .

Vort Jeg har ikke andre midler til at opbygge en ny organisme, end de talentkærner, der fra vor nuværende inkarnation overføres til næste inkarnation...

Vi skaber hele tiden vor egen organisme...

Der er meget få mennesker, der kan sige, at deres organisme er sund og rask . . . Man må lære at forstå, at næstekærlighedsbudet "Elsk din næste som dig selv" også omfatter vor organismes mikrovæsener... Det er ikke alene i den ydre verden, der er noget, der hedder sommer - også i vort indvendige legeme må der skabes sommertilstand...

Hvis man værner sig til at indtage stoffer, der skader og nedbryder organismen, skaber man en krigsskueplads i sit indre. Ved indtagelse af giftstoffer kan man skabe en krigstilstand i sin mikroverden, der i frygtelighed ikke står tilbage for den, vi i øjeblikket oplever i den ydre verden...

Vi er repræsentanter for Guddommen i vor egen organisme... I vort eget mikrokosmos er vi Guddommen og må tage følgerne af fejlagtige handlinger...

Skulle jeg give Dem et godt råd, må det være dette: Tænk kærligt også på Deres mikroindivider!...

Vil man opnå at "blive ét med Faderen", må man spise og drikke sundt og rigtigt og tænke kærligt på sine mikrovæsener. Først da vil man få en sund sjæl i et sundt legeme - først da kan man blive et med Guddommen... "

24. Juli 1941 talte Martinus om spørgsmålet: Hvad er livet?

". . . Så længe menneskene ikke forstår, hvad livet er, forstår de heller ikke at leve livet rigtigt... På de store områder i naturen og universet, hvor menneskene ikke forstår livet, der er de "døde". . . Så længe man regner naturen og universet for døde kræfter, må man tro at alt er tilfældigt - men en tro på tilfældigheder kan aldrig blive stimulerende for væsenerne...

På det kosmiske område befinder menneskeheden sig endnu som et ufødt barn i en fostertilstand. Og denne fostertilstand vedvarer til det jeg kalder "den store fødsel's indtræden, hvor gudesønnen via kosmisk bevidsthed kommer i et dagsbevidst forhold til Guddommen...

Livet er udtryk for levende bevidsthed, tanker... Gennem logikkens love vil man kunne se, at intet er tilfældigt! . . . Betragt tingene i naturen! F. eks. bladens struktur, snefnuggets opbygning, o. a. ! Vor egen organisme er så umådeligt kunstfærdigt konstrueret, at De ikke kan finde et eneste lille sted, der er ulogisk! . . . Stjernernes opbygning og gang er en stor udfoldelse af logik. . . Hele tilværelsen er faktisk en stor strålende undervisning i logik - det er en strålekraft, der er "Guds tale" til væsenet! Men mennesket må undervises i at forstå denne strålekraft...

Før eller senere kommer man til spørgsmålet: Hvor har de store Vise fået deres viden fra om hvad livet er? Det kan jo ikke blive ved med at have været genfortælling! - Det må jo have været oplevet en gang - denne deres viden! . . . Ja - der findes nogle mennesker, der selv kan SE denne viden i naturen...

For mit vedkommende behøver jeg ikke spørge, hvorledes det og det foregår eller er foregået - mit kosmiske syn fortæller mig alt, jeg kan "tale med Guddommen", som en mand til sin næste . . . Men jeg kan kun give Dem en teoretisk beskrivelse af denne oplevelse af Guddommen - jeg kan ikke give Dem den følelsesmæssige - det kan kun Guddommen selv. . . og i første instans gennem de lidelser, der levendegør Guddommen for Dem. . .

Hele mit arbejde, alle mine analyser, går ud på at lære Dem at få Deres tænkeevne gjort analog med Guds tanker...

Det kan godt være, det er kedeligt atter og atter at høre, at man skal være god og kærlig, at man skal tænke rigtigt - men det er absolut den eneste vej til at blive forædlet... I samme grad De begynder at arbejde på at forædle Dem - i samme grad bliver livet lykkeligt. "

27. Juli 1941 talte Martinus om processen "Syndernes forladelse":

"... Gennem mit arbejde har De lært meget om, at ethvert menneske er skyld i sin egen skæbne - at man selv er skyld i alt, hvad der hænder én, og så skulle man da mene, at et begreb som "syndernes forladelse" var noget meningsløst. . . Findes der noget, der kaldes "syndernes forladelse"? Ja, det gør der i høj grad!

Igennem vor evige tilværelse har vi udsendt en masse skæbnebølger, hvis virkninger som følge af kredsløbsprincippet er på vej tilbage til os, og vi vil komme ud for at opleve megen mørk skæbne, hvis ikke "syndernes forladelse" kom til som kosmisk princip...

Omkring hvert eneste levende væsen er der en aura, der kan ses af det clairvoyante væsen... Denne auras kærlighedskvalitet er

bestemmende for, om de tilbagevendende skæbnebølger skal trænge igennem eller ej..

Syndernes forladelse består i, at tilbagevendende skæbnebølger bliver opløst i en forvandlet aura, så de ikke kan ramme individet... Vi ville aldrig komme ud af det dræbende princip zone, hvis vi skulle "betale alt tilbage til sidste Hvid"... Hvis f. eks. Napoleon og andre store feltherrer, der er skyld i mange menneskers død, skulle betale alt tilbage, blev de jo aldrig færdige. Men heldigvis kan auraen forandres, så man kan få "syndernes forladelse". . . Der er jo ikke tale om straf. Intet individ kommer til at gennemgå hverken mere eller mindre, end det skal. . . Ingen får hverken mere eller mindre gengæld end nødvendigt. . . Vi får lige akkurat de lidelser, der er nødvendige for at forandre vor bevidsthed... Der hvor auraen udviser mørke felter, er vi modtagelige for skæbnebølger, der bevirker smerte og lidelse... I den forbindelse kan nævnes, at nedtrykthed er tegn på tilbagevendende skæbnebølger. . .

Vor aura forandres gradvis ved hele tiden at tilgive alle, der gør ondt imod os - ved hele tiden at forlade de mennesker, der gør noget ubehageligt mod os "deres synder". Disse menneskers handlinger er jo bare en del af vor egen mørke skæbne, der vender tilbage.

Ethvert menneske har en oval aura eller glorie, der efterhånden bliver rund . . . De skal træne Deres indre verden i at tænke kærligt på de mennesker, De ikke kan lide. Tænk ikke alene kærligt på dem, De har sympati for, men særligt på dem, der ikke kan lide Dem! Da vil Deres auraglorie efterhånden blive lys og rund og sølignende . . .

Der kan ikke blive nogen fred blandt mennesker, der ikke har freden inden i sig selv. Der bliver ingen fred i verden, så længe der er krig i vort indre... Ved kun at se det gode hos vore medvæsener, får vi krigen ud af vor bevidsthed og først da får man krigen ud af verden...

Når sådanne tanker bliver til "C viden" - til vanebevidsthed - hos Dem, da er Deres aura

blevet som en funklende sol, der lyser og varmer for medvæsener.

Jeg vil gerne afslutte præsentationen af den historiske sommermåneds glimt fra et "lysmenneske" på talerstolen med nogle citater fra foredragsreferatet fredag den 1. august 1941.

Medens diktaturernes hære i lyntempo tromlede dødeligt og altødelæggende hen over Østeuropas slagmarker og de besejredes livsmod sank, indledte Martinus med den kosmisk bevidstes smittende sikkerhed og autoritet som sædvanlig med: "Kære venner! Jeg vil i dag gerne tale til Dem om LIVSMODET...

"... Det menneske, der har det rigtige livsmod, er uovervindeligt af kræfterne... Så længe man bedrøves og irriteres, har man ikke fået det rigtige syn på livet, og så har man ikke det rigtige livsmod...

Livet former sig ikke, som menneskene havde tænkt sig og ønsket det - og derfor taber de livsmodet. Den tankeart, der underminerer livsmodet, er martyriets "tankedril" . . . Martyriet eller martyrfølelsen er menneskets værste fjende. . . for i virkeligheden findes der intet martyrium! - Ingen kan lide uret - og ingen kan gøre uret! . . . Hvis nogen kunne det hvis der fandtes noget, der var uretfærdigt og tilfældigt, kunne mennesket aldrig være sikker på noget som helst. Men der er ikke noget, der er tilfældigt! . . .

Gennem åndsvidenskaben kommer man til kundskab om, at der ikke eksisterer noget som helst fundamentalt ondt i verden... Universet er udtryk for den allerhøjeste og mest strålende fuldkommenhed... Alt er kærlighed og intellektualitet...

Jesus på korset var ikke på nogen måde martyr... Han begik med fuldt overlæg et intelligensbrud ved at lade sig korsfæste. Hans intelligens havde på forhånd sagt ham, at hans fysiske legeme ville blive udsat for korsfæstelse, når han lod sig føde her på Jorden. Men hvis han ikke havde ladet sig

korsfæste - ville verden ikke have fået nogen fundamental demonstration af, hvorledes et udviklet væsen kan gennemgå selv de største lidelser med en så lysende bevidsthed, der i selve dødsøjeblikket kan udtrykke en guddommelig, eviggyldig sandhed: "Fader, forlad dem thi de ved ikke, hvad de gør"! . . . Gennem Jesu liv og dødsdemonstration har vi fået denne uforgængeligt evige sandhed at leve efter...

Det er ånden, der skal herske over materien og ikke omvendt... Når mennesket er sorgfuldt, er det tegn på, at materien er herre i stedet for det omvendte... Livets oplevelse var umulig uden oplevelse af kontraster. Der må være kontraster . . . I samme grad som man har oplevet hadets virkninger, kan man opleve kærligheden! . . . I jo højere grad man har været ude for mørke og lidelse såvel som for lys og glæde - i desto højere grad bliver det muligt at komme i kontakt med livets love...

Når der ikke er noget, der er ondt i sig selv, så kan der jo ikke være noget martyrium! Hvad er der så? En illusion - tage til den, der opstår som f. eks. hos et lille barn, der græder, fordi dets far siger nej til at give det en barberkniv at lege med. Så græder barnet og føler sig som martyr... Det er rigtigt, at der er meget, vi finder forfærdeligt - men det er kun med det lille barns syn! . . .

Vi er alle gudesønner - en del af universet bor i os... Vi er en del af Guddommen... Og jo mere vi viser os værdige til denne vor høje identitet, jo mere bliver der at ignorere... Vi må lære at blive voksne i den virkelige tilværelse - lære at se, at det ikke betyder noget, at "den og den siger det og det" om os! . . . Vi må lære at forstå, at når et væsen er "sådan og sådan" - så er der en mission med det. . .

De, der nu kæmper på slagmarkerne, vil komme til at erfare, at man ikke udrydder krigen ved at dyrke den...

Man skal vænne sig til - bag om alle de mennesker man har at gøre med - at se dem, som de bliver en gang...

Selvfølgelig kommer jeg ud for både behagelige og ubehagelige ting.. . men jeg ved, der er noget, der hedder det behagelige gode og det ubehagelige gode...

Man bør takke Gud for alt, hvad man får lov at opleve... Vi må lære at forstå den daglige tilværelse, der er blevet os beskåret. Den er det mest fuldkomne, den kan være i dag... Alt, hvad der sker i dag, er netop det bedste for os, for at vi siden hen kan nå den tilværelse, Gud tiltænker os...

Der vil aldrig være grundlag for at tabe livsmodet! . . . Vore livsoplevelser er Guds tale til os.. . Det er os, der må komme i kontakt med livet. Når man gør det, føler man ikke irritation mod nogen længere - da styrkes livsmodet, så man bliver immun over for enhver martyr-bevidsthed. Da bliver der sommer og solskin i vort indre. . . “

Beskeden - nærmest som følte han sig genert ved sin fysiske krops offentlige fremtræden - stod den sommers ungdommelige, 50 årige Martinusskikkelse på talerstolen i Kosmos Ferieby - og således - som her læst - strømmede den evige visdoms hverdagsord jævnt, uhæmmet og ubesværet fra den kosmisk fødtes mund Juli måned rædselsåret 1941.

Underskrevet Arne Friis

Når man har gennemlæst ovenstående artikel vil man måske sige, at dette ikke hører med i denne bogs emneområde, fordi det rækker langt ind i Martinus kosmologi. Det hører imidlertid også med i denne bog på den måde, at vi herigennem også får en indsigt i mennesket Martinus tankesæt.

Vi skal nemlig hen ad vejen se, at der ikke er nogen bemærkelsesværdig forskel på mennesket Martinus og den Martinus der er underviseren og intuitions-kosmologen Martinus. Angående dette nye begreb, se herom i 20. Afsnit.

6.22 Lad os nu lige standse op og se på hvad krigen havde haft af indvirkning på Martinus, Sagen og dens aktiviteter.

Som vi tydeligt kan se af referaterne af Martinus foredrag på Kosmos Feriekoloni i sommeren 1941, har Martinus en kosmisk forståelse af krigen og dens væsen, som bevirker, at han naturligvis har medlidenhed med alle de stakkels mennesker der lider, men han forstår, at det er en nødvendighed for menneskehedens udvikling, og at man ikke må hade de mennesker der gør andre ondt, men må tilgive dem, samtidig med at man tager afstand fra deres væremåde og deres handlinger. Martinus blev derfor ikke på nogen måde påvirket af det der skete, ud over, at han i sine foredrag som Friis refererer, finder anledning til at indpode livsmod i sine tilhørere, samt søger at give dem en dybere forståelse af det de oplever, og som jo er uendeligt grufuldt. Det kunne han kun gøre fordi han forstod baggrunden for denne ondskabens manifestation.

Med hensyn til Sagen og dens medarbejdere, var han så vidt jeg kan se, også helt rolig, idet han følte sig sikker på, at Sagens medarbejdere og aktiviteter ville blive beskyttet, så der ikke ville forekomme nogen katastrofer der definitivt afbrød dette hans kosmologiske arbejde.

Han undlod naturligvis at skrive noget specifikt om netop denne krigs ondskab, men man kan klart se, at han fremstår som et lysende eksempel for sine tilhørere, med den holdning han tilkendegiver i sine foredrag i denne periode. En holdning der ikke blot er teoretikeren Martinus indstilling til ondskaben, men i lige så høj grad mennesket Martinus holdning.

Søren Hahn skrev i 1994 tre små artikler i Kosmos, hvori han søgte at pege på afsnit i Livets Bog og på artikler af Martinus, der har speciel adresse til krigshandlingerne. For mig at se, er disse afsnit så almenfyldige i deres formulering, at de vil være lige så godt rettet mod enhver form for krigens ondskab, og for den sags skyld imod enhver form for ondskab. Jeg mener derfor, at man ikke kan sige at de var specielt rettet mod denne verdenskrig.

Først efter tyskernes kapitulation skrev Martinus en større artikel i Kosmos 1945 i hefterne fra maj, juni, juli og august, under titlen ”Freden” hvor han tager udgangspunkt i de faktiske forhold og

handlinger under krigen. Han ser naturligvis det hele i et kosmisk perspektiv der er almengyldigt, og som man, ved grundigt at overveje det han skriver, kan blive klog af, også når man skal forholde sig til andre af ondskabens manifestationer i fremtiden. Martinus reaktioner på krigen er således en meget smuk manifestation af, at Martinus som menneske er i fuld overensstemmelse med det han gør rede for i sin kosmologi.

Gennem krigsårene kunne man konstatere, at flere og flere mennesker havde behov for noget at tro og håbe på. Dette gav en ekstraordinær stor tilgang af deltagere til såvel foredrag som studiekredse. Set fra et tidspunkt nogle år efter krigen, kan man se, at der havde været speciel stor interesse for Martinus kosmologi under krigen, men at det ikke for alle deltagerne havde haft blivende interesse, således at en del faldt fra efter krigens afslutning, og en tilbagevendende til normale tider.

Skønt Martinus under krigen helt afholdt sig fra at kommentere de faktiske forhold, blev han dog af et Nazistisk orienteret blad National-Socialisten, i en artikel den 28. august 1941, beskyldt for at være en farlig kommunistisk agent. Dette var naturligvis et meget farligt prædikat at få hæftet på sig på dette tidspunkt, og det bevirkede at Erik Gerner Larsson blev meget betænkelig ved situationen.

Der skete dog ikke noget med Martinus eller Sagen og dens medarbejdere, idet tyskerne og deres håndlangere ikke reagerede på den anklage som blev fremsat i Nationalsocialisten. Som vi kan se var det også et ret uintelligent og klodset forsøg. I brevet fra Gerner Larsson til Helmer Fogedgaard, gengivet ovenfor, har Gerner Larsson jo et ret specifikt bud på årsagen til den ubehagelige artikel.

Rent fysisk gav besættelsen problemer for Sagens medarbejdere som for alle danskere. Det blev vanskeligere at færdes, og der blev derfor problemer med at holde studiekredsarbejdet i provinsen i gang. Det blev nødvendigt, at de der ville deltage i møderne skulle tilmelde sig på forhånd, og mørklægning skulle etableres. I perioder var der udgangsforbud i de store byer om aftenen, og det bevirkede at møder og studiekredse skulle gennemføres så tidligt, at deltagerne kunne nå at komme hjem fra møderne inden udgangsforbudet trådte i kraft.

De mørke tider gav mere plads for mørkets

handlinger. En aften hvor Martinus spadserede i Øster Voldgade ved Botanisk Have trådte der pludselig nogle fyre frem fra et buskads og forlangte at få Martinus pung og hans ur. Martinus svarede roligt, at han ikke havde nogen pung på sig, men at han havde sit lommeur (det var det lommeur han havde fået af Bernhard Løw i 1928). Han tog det op af lommen og sagde: "Hvis De mener at have mere ret til det, end jeg selv har, så må De jo tage det". Martinus gav lommeuret til gruppens anfører, der gik hen til de øvrige, og konfererede med dem om hvad de skulle gøre. Fyren gik efter et øjeblik tilbage til Martinus og sagde, at de alligevel ikke ville have hans ur. Martinus fik uret tilbage med besked om at blive stående stille et øjeblik medens gruppen forsvandt.

Med udgivelsen af Martinus arbejder i bogform var der også problemer, idet papirrationering og varemangel bevirkede en forsinkelse af trykningen, og papirkvaliteten var dårlig, hvilket stadig var et problem lang tid efter krigens ophør. Dette kan man se på det papir der blev brugt til trykning af Kosmos. Kosmos blev fortsat trykt på Valdemar Pedersens Bogtrykkeri i København.

De stramme tider under og lige efter krigen påvirkede også Kosmos Feriekoloni, idet der var forbud mod at bygge sommerhuse.

I Kosmos Feriekoloni i Klint beslaglagde tyskerne i marts 1945 Villa Rosenberg samt 5 af sommerhusene. Sommerhusene flyttede de hen på Oliekompagniets ejendom "Klintegårdens" jordtilliggende, som var nabo til Feriekolonien. Det drejede sig dog kun om et par måneder, da krigen som bekendt sluttede 5. maj. Husene blev så flyttet tilbage i god tid inden sæsonen startede i juni 1945.

6.23 Udviklingen gennem årene 1941 til 1945.

Man må nok sige, at med købet af ejendommen Mariendalsvej 94 – 96 følte Martinus at Sagen i sin udvikling nu havde passeret en betydelig milepæl. Der var nu blevet indkøbt en ejendom som var et værdigt hovedsæde for Sagen, og dermed for Martinus kosmologi.

Man skal gøre sig klart, at Martinus på intet tidspunkt følte, at dette Sagens hovedsæde, eller de andre synlige fysiske ting, var noget der repræsenterede

ham selv som person. Han brændte kun for Sagen og dennes udvikling, og opfattede sig selv, i form af fysisk person, som værende "uden betydning". Man må dog sige, at uden hans fysiske og aktive tilstedeværelse, ville vi jo ikke have fået den kosmologi til rådighed som Martinus har givet os. Men hans indstilling udtrykker en udtalt forståelse af de enkelte elementers relative betydning.

Det er igen dejligt og betryggende at konstatere, at Martinus, i forholdet til krigens rædsler klart indtager en holdning der er i fuldstændig overensstemmelse med hans kosmologi. Her igennem bekræfter han klart, at han selv lever og tænker i fuld overensstemmelse med sin kosmologiske lære. Det er netop for at give læseren denne klare opfattelse

af Martinus holdning og væremåde, at jeg har taget det store uddrag af Martinus taler under krigen, med her.

Gennem denne periode har vi set, at sagens udvikling tager fart, der sker så meget på disse fem år i form af nye tiltag, og udvidelse af de bestående. Dette medfører, at der også sker en kraftig forøgelse af medarbejderantallet. Den naturlige forklaring på nødvendigheden af alle disse udvidelser, er grundlæggende, at flere og flere mennesker ser det rigtige i Martinus lære, og derfor ønsker at deltage i aktiviteterne. Heldigvis er der også en hel del mennesker der ønsker at støtte ham ved hjælp af deres arbejdskraft og viden, og nogle også økonomisk.

6.81 - Villa Rosenberg set fra havesiden.

Det man ser på billedet er det oprindelige udhus som senere er ombygget til en lille lejlighed hvor Martinus boede når Erik Gerner Larsen med familie beboede hovedhuset. Det er fru. Gaarde (Inger Gaardes mor) til venstre og forstanderinde Maren Jensen til højre. - c

6.82 - En eftermiddag på Villa Rosenberg.

Siddende, fra venstre: Henning Laug, Lene, Peter Zacho, og Erik Gerner Larsson.

Stående, fra venstre: Bastue Christensen, Kirsten Zacho, Else Buch, Aggi Nordstrand delvis skjult, Verner Rasmussen, Inger Gaarde, Vera Søe og I. G. Hannemann.

Man lytter til Poul Sørensens. "Den tapre landsoldat". - c

6.83 - *Martinus køber Klintsøgård i 1946. - tb*